

SEPTEMBER 2021

FORTUNE

Your CEO Is Probably a Psychopath

Rich people and psychopaths tend to have 7 distinct traits in common

FROM HUMAN TO IN-HUMAN|CALL OF THE VOID|LIMIT EXPERIENCE|MODIFYING
YOUR NATURE | VIRTUAL KILLING EXPERIENCE EFFECT | BETTER THAN YOURS

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ | ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

THAT KID'S AMYGDALA ISN'T FIRING

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΑΜΠΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΘΗΝΑ

2021

Τριμελής Επιτροπή: Κωνσταντίνος Χριστόπουλος, Επίκουρος καθηγητής Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (επιβλέπων), Νίκος Ερηνάκης, Διδάκτωρ φιλοσοφίας, Κωστής Βελόνης, Αναπληρωτής καθηγητής Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, Μάριος Σπηλιόπουλος Καθηγητής Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Copyright © Ταμπάκης Δημήτρης. All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Απαγορεύεται η αντιγραφή, αναδημοσίευση, μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά της παρούσας διατριβής χωρίς τη ρητή προηγούμενη έγγραφη άδεια του/της συγγραφέα/ως. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η μεμονωμένη αντιγραφή τμημάτων του περιεχομένου για εκπαιδευτικό σκοπό, χωρίς πρόθεση εμπορικής ή άλλης εκμετάλλευσης, και πάντα υπό την προϋπόθεση της αναγραφής της πηγής προέλευσής του, χωρίς αυτό να σημαίνει καθ' οποιονδήποτε τρόπο παραχώρηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Η έγκριση της μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα

Μια “τέλεια”, απαθής προσωπικότητα αδιαπέραστη από τις ψυχολογικές πιέσεις της ζωής, που αναπτύχθηκε σαν ένα προηγμένο είδος μηχανής έχοντας απώλεια της ικανότητας για μια συναισθηματική απάντηση. Μια επιθυμία που είναι ταυτόχρονα καθαρά θανατική και απελευθερωτική. Η ελευθερία να ενεργείς ως εγωκεντρικός άνθρωπος σε μια βίαιη κοινωνία που βασίζεται στη δύναμη της ισχύος και της δύναμης. Ένα στιλπνό, καθαρό και κομψό αντικείμενο που σε ξεγελάει θαυμάζοντας το ενώ είναι έτοιμο να σε κατασπαράξει. Ένα ισχυρό διεγερτικό που απαιτείται για να δώσει στον άνθρωπο της αναισθητοποιημένης κοινωνίας την αίσθηση της ζωντάνιας να εξασφαλίσει μια υπαρκτή εμπειρία. Ένα ατσαλωμένο πρόσωπο που ασκεί χρόνια βία στον ίδιο του τον εαυτό έτσι ώστε να πάρει την πολυπόθητη θέση. Το ξεζουμισμένο θήραμα της εταιρίας που πιστεύει πως περισσότερο κεφάλαιο σημαίνει λιγότερο θάνατο. Ένα γυάλινο 7 όροφο κτίριο σύγχρονης αρχιτεκτονικής γεμάτο προσωρινές σχέσεις, με προηγμένες ικανότητες κολακείας και χειρισμού ισχυρών ανθρώπων, ισχυρή αίσθηση δικαιώματος, προθυμία εκμετάλλευσης άλλων και έλλειψη συνείδησης. Όσο πιο ανελέητοι οι managers του τόσο υψηλότερη η χρηματιστηριακή αξία των εταιρειών που φιλοξενούσε. Το μαύρο φιμέ τζάμι επικαλύπτει την “βρωμιά” του χώρου, ένα ακριβό κοστούμι θα αποτελέσει ένα βοήθημα στο επόμενο meeting, οι περισσότεροι ίσως θαμπωθούν από το κόψιμο και το υλικό του και θα παρακάμψουν την πρόταση και τις προθέσεις αυτού που το φοράει.

Ένα ιστορικό αντικείμενο που έχει μετατραπεί από όπλο σε θέαμα.

Μια αισθητικοποιημένη βίαιη εικόνα, μια γδαρμένη, μαστιγωμένη γυαλιστερή επιφάνεια που αντανakλά το σώμα μέσα από χαράξεις. Μια καταστροφική ενόρμηση, ένα L'appel du Vide στον γκρεμό που σκεφτόμαστε να κάνουμε άλμα, Το ψύχραιμο πρόσωπο ενός γιατρού στο χειρουργείο που με αποστροφή παρακολουθούμε, τον λαιμό του πελεκάνου που αιμορραγεί ταιίζοντας τα νεογέννητα του, Τα μέρη του εαυτού μας που αγνοούμε-αποβάλλουμε ή δεν γνωρίζουμε , Τους χαρακτήρες που κατακρεουργούμε παίζοντας ένα βιντεοπαιχνίδι, Τα θύματα του σενάριου ενός φιλμ ή ενός μυθιστορήματος που ανυπόμονα περιμένουμε. Την πανάκριβη καρεκλά του ceo που με την πράξη του ώθησε κάποιον στην αυτοκτονία. (brutality of high-rise life), Την ευάλωτη θέση μας σε ένα δάσος δίχως τεχνητή προστασία. Την κρίση πανικού από την πίεση που μας προκαλεί ένα αδυσώπητο αφεντικό. Την αύξηση που μας προτείνει υπογράφοντας την απόλυτη υποταγή στις ανάγκες τις εταιρίας.

3,40 m x 10 cm χυτό αλουμίνιο
70 x 90 cm inox
2,00 x 1,50 m ξύλο, ντουκόχρωμα, αλουμίνιο
γυάλινη βιτρίνα 70 x 33 cm
εσωτερικά αντικείμενα από κασσίτερο, ανοξείδωτο ατσάλι, ιμάντες

Μπροστά στην αιχμηρή άκρη αποφασίζεις αν η τάση αυτοκαταστροφής σου είναι τόσο μεγάλη έτσι ώστε να τρέξεις καταπάνω του ή να σταθείς μπροστά του και να το εξετάσεις, η αιχμή σε γοητεύει και συγκρίνεται με ένα υποκείμενο. Ο ασφαλής χώρος που εκτίθεται προκαλεί πλέον ταραχή και φόβο. Η εμπειρία μπροστά του δεν είναι ευχάριστη αλλά μπορεί να σε προκαλέσει να επανεξετάσεις την επιβίωση σου και τις απειλητικές προθέσεις που βρίσκονται στο περιβάλλον σου ανεξαρτήτως την εξωτερική εμφάνιση τους. Τα εγκεφαλικά αμύγδαλα στον εγκέφαλο σου θα επαναφέρουν την πρωτόγονη λειτουργία τους και θα δράσουν για να σε προστατέψουν.

Πίσω σου βρίσκεται ένα οικείο αντικείμενο, κατευθυνόμενος προς αυτό βρίσκεσαι ξανά μπροστά στο κεντρικό έργο, το παρατηρείς και την στιγμή που ένας ακόμα θεατής μπαίνει στον χώρο εξετάζεις αν απειλείται η σωματική του ακεραιότητα. Η συνθήκη του παρατηρητή σου είναι γνώριμη, έχεις ξαναβρεθεί σε ένα περιβάλλον που κάτι απειλείται και η δράση σου απέναντι του ίσως ήταν η ίδια με τώρα. Φοβήθηκες αλλά σκέφτηκες πολύ να κάνεις κάτι για να βοηθήσεις, σου φάνηκε ίσως επεμβατικό να κάνεις κάτι ή απαλλάχθηκες απ τις ενοχές με την δικαιολογία ότι δε μπορούσες να κάνεις κάτι.

Στο βάθος βρίσκεται μια γυάλινη βιτρίνα με τέσσερα αντικείμενα, ένα περιοδικό που αναφέρεται σε εκατομμυριούχους και χρηματοοικονομικές κρίσεις FORTUNE DILEMA, ένα αμυντικό κόσμημα μέσης μιας γυναίκας που αποφάσισε ότι η οπλοφορία ίσως είναι απαραίτητη ξανά FATAL CHARM, ένα μεταλλικό αιχμηρό εργαλείο αμυγδαλοτομής και δυο μεταλλικές ρεπλίκες εγκεφαλικών αμυγδάλων THAT KID'S AMYGDALA ISN'T FIRING. Σε ένα όχι τόσο φανταστικό σενάριο που το περιβάλλον των εύπορων ανθρώπων θα είναι απολύτως ασφαλές και με ελάχιστες εκπλήξεις. μόνο μια σοκαριστική εμπειρία μπορεί να τους ταρακουνήσει. ίσως αρχίζουν να προκαλούν οι ίδιοι μια τέτοια, φαντασιακά ή πραγματικά. ένα τέτοιο εξτρεμιστικό σετ αντικειμένων θα μπορέσει να τους φέρει αντιμέτωπους ξανά με μια πρωτόγονη αίσθηση (επαφής με τη ζωογόνο συνθήκη του φόβου). Χρησιμοποίησε το σετ για να αφαιρέσεις τα αμύγδαλα σου. θα χαθούν μαζί τα σήματα της αίσθησης κινδύνου, άγχους και πανικού. δεν έχει σημασία πλέον αν κάτι είναι επικίνδυνο για εσένα ή για κάποιον άλλον, απλά θα το κανείς. Ακόμα και αν αυτό σημαίνει τον τερματισμό της ζωής.

YOUR CEO IS PROBABLY A PSYCHOPATH p.10
FROM HUMAN TO IN-HUMAN (LACK OF EMPATHY) p.14
FEAR, THE PHYSICAL PREDATOR, THE INVISIBLE
PREDATOR p.18
MODIFYING YOUR NATURE PROTECT YOURSELF
TO ENJOY IMMORTALITY p.19
BETTER THAN YOURS p.26
CALL OF THE VOID | AMYGDALA, PRIMITIVE
PARTS OF YOUR BRAIN p.30
L'IMAGE SURVIVANTE p.32
VIRTUAL KILLING EXPERIENCE EFFECT
DESIRE OF POLISHED OBJECTS OF POLISHED SITUATION p.36
LIMIT EXPERIENCE, THE MOST EXPENSIVE TIME p.42
AESTHETICIZATION OF ACCIDENT, CRIME, VIOLENCE p.43

Όλοι μιλούσαν για την τυπικότητα και την προσεγμένη και ακριβή εμφάνιση του. Τις Δευτέρες σύχναζε με διάφορους γνωστούς σε μια ταβέρνα που είχε επενδύσει. Κάποιοι από αυτούς παλιοί φίλοι από την λαϊκή γειτονία που μεγάλωσε και άλλοι κοσμικοί που δεν μπορούσαν να αρνηθούν την εναλλακτική έξοδο και τις συμφωνίες που την επακολουθούσαν. Ένα τραπέζι που όλοι εκπαιδευμένοι κατεύθυναν τις κουβέντες σε ζητήματα που κατέληγαν σε κεφάλαια, ενώ παράλληλα προσποιούνταν τέλεια στην διασκεδαστική και γεμάτη φτωχικές αναμνήσεις ταβέρνα. Μπορούσε να κάνει τα πράγματα που θέλει χωρίς καμία έκπτωση. Μπορούσε να απατάει την γυναίκα του κάνοντας της ακριβά συμβόλαια ή να μην ασχολείται ποτέ με τα παιδιά του εξοπλίζοντας τα με τα κατάλληλα αξεσουάρ. Ήταν ευπρόσδεκτος σε κάθε σπίτι πάντα με ένα ακριβό δώρο, τα ρούχα του ήταν ραμμένα ιδικά για το σώμα του δίνοντας μια αίσθηση χειροποίητου σε μια στιλπνή πεντακάθαρη εικόνα. Από την πρώτη χρονιά της μεγάλης επιτυχίας τα επιχειρήματα του έβρισκαν σύμφωνους συνομιλητές ανεξάρτητα το πόσο εξωπραγματικά ήταν. Είχε μάθει να εφαρμόζει την εταιρική διάλεκτο σε κάθε συνομιλία. Κατάλαβε από νωρίς ότι με σκονισμένα παπούτσια δεν θα μπορούσε να πάρει προαγωγή ή να κλείσει κάποια συμφωνία. Έμαθε να είναι αδιάστατος σε κάθε περιβάλλον απ την στιγμή που μια καλή διασύνδεση ή ένα ακριβό αντικείμενο θα ηρεμούσε τον άνθρωπο που είχε απέναντι του. Η πρώτη φορά που τσαλακώθηκε η τέλεια εικόνα του ήταν μόλις η γυναίκα του βρέθηκε με την ερωμένη του. Τα χρήματα και η εξάρτηση έλυσαν για μια ακόμα φορά της μεγάλες συζητήσεις για τις σχέσεις του.

'' και τώρα που πεθαίνω τι θα απογίνουν τα λεφτά που έβγαζα τόσα χρόνια ''

'' πως είναι δυνατόν να μην μπορώ να εξαγοράσω την υγεία μου ''

Οι ανώτεροι ηγέτες ανεβαίνουν στην κορυφή επειδή οι κρίσεις, το όραμά και οι δεξιότητές τους στη διαχείριση είναι ανώτερες από οποιονδήποτε άλλον στην εταιρεία - ή φτάνουν εκεί χειραγωγώντας άλλους, μέσω γοητείας, εξαπάτησης ή αίσθησης δικαιώματος;

Μια μελέτη που δημοσιεύθηκε από την Psychology, Crime and Law εξέτασε τα ψυχολογικά χαρακτηριστικά 39 ανώτερων διευθυντών και διευθυντικών στελεχών από κορυφαίες βρετανικές επιχειρήσεις και συνέκρινε αυτά τα αποτελέσματα με αυτά των καταδικασμένων εγκληματιών. Τα στελέχη των επιχειρήσεων δοκιμάστηκαν παρόμοια με τους καταδίκους για ορισμένους δείκτες ψυχοπάθειας.¹

Οι διευθυντές σημείωσαν υψηλότερη βαθμολογία για αρκετά χαρακτηριστικά που εκτιμούν και ανταμείβουν οι εταιρείες, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας κολακείας και χειρισμού ισχυρών ανθρώπων, ισχυρή αίσθηση δικαιώματος, προθυμία εκμετάλλευσης άλλων και έλλειψη συνείδησης. όσο πιο ανελήθη τακτική τους, τόσο υψηλότερη αύξηση στη χρηματιστηριακή αξία των εταιρειών που εργάζονταν.

Inuit seal hunters, glenbowmuseum

«Οι υψηλόβαθμοι ψυχοπαθείς μπορούν να είναι λαμπρά αφενικά αλλά μόνο βραχυπρόθεσμα», «Πάντα θέλουν να οικειώσουν και να προχωρήσουν», είπε ο Jon Ronson στον Forbes.. *Αυτός ο γοητευτικός και πολύ επιτυχημένος Διευθύνων Σύμβουλος που φαίνεται να αλλάζει εταιρείες κάθε λίγα χρόνια.*²

Οι ψυχοπαθείς είναι ανίκανοι να κατανοήσουν τα συναισθήματα και τις εμπειρίες των άλλων και να ανταποκριθούν κατάλληλα. Το 2008 σε μελέτη κοινωνικών ψυχολόγων του Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ και το UC Berkeley, η έλλειψη ενσυναίσθησης συνδέθηκε επίσης με εκείνους που είναι πλούσιοι και ισχυροί, αναφέρει το The New York Times. Κατά την μελέτη ζητήθηκε από το κοινό να μοιραστούν δύσκολες στιγμές στη ζωή, όπως ο θάνατος ενός αγαπημένου προσώπου ή το διαζύγιο. Οι συμμετέχοντες της μελέτης που ήταν πιο ισχυροί, όσον αφορά τον πλούτο και την κοινωνική κατάσταση, έδειξαν λιγότερη συμπόνια και προσοχή σε σχέση με τους λιγότερο ισχυρούς ομολόγους τους. Ο Dacher Keltner, καθηγητής ψυχολογίας του Μπέρκλεϊ που συμμετείχε στη μελέτη, εξήγησε ότι οι άνθρωποι τείνουν να επικεντρώνονται στις κοινωνικές σχέσεις με άτομα που τους προσφέρουν την μεγαλύτερη αξία.³

1. Rich people and psychopaths tend to have 7 distinct traits in common, Morgan Quinn , Mar 17, 2015, businessinsider

2. Why (Some) Psychopaths Make Great CEOs, Jeff Bercovici, Jun 14, 2011, Forbes

3. The Psychopathic CEO, Jack McCullough, Dec 9, 2019, Forbes,

T-1000 CYBORG TERMINATOR 2: JUDGMENT DAY 1991

Για τους πλούσιους και ισχυρούς, εκείνοι με λίγα υλικά αγαθά και λίγη κοινωνική δύναμη έχουν την λιγότερη αξία. Οι λιγότερο εύποροι, ωστόσο, βασίζονται περισσότερο στις κοινωνικές συνδέσεις για υποστήριξη και έτσι είναι πιο πρόθυμοι να ακούσουν τους άλλους και να δώσουν στις εμπειρίες τους μεγαλύτερο βάρος. Αυτό το είδος «κοινωνικής απόστασης» μπορεί να οδηγήσει τους επιτυχημένους ανθρώπους να επιδείξουν λιγότερη ενσυναίσθηση για εκείνους με χαμηλότερες κοινωνικό οικονομικές καταστάσεις.¹

1. Why (Some) Psychopaths Make Great CEOs, Jeff Bercovici, Jun 14, 2011, Forbes

THX 1138 • Donald Pleasence, George Lucas 1971
Dvaravati statue, 8ος αιώνας

Eddie Barzoon! Eddie Barzoon! Ha! I nursed him through two divorces, a cocaine rehab, and a pregnant receptionist. God's creature, right? God's special creature? Ha! And I've warned him, Kevin, I've warned him every step of the way. Watching him bounce around like a fucking game, like a wind-up toy! Like 250 pounds of self-serving greed on wheels! The next thousand years is right around the corner, Kevin, and Eddie Barzoon--take a good look. Because he's the poster child for the next millennium! These people, it's no mystery where they come from. You sharpen the human appetite to the point where it could split atoms with its desire, you build egos the size of cathedrals, fiberoptically connect the world to every-eager-impulse, grease even the dullest dreams with these dollar-green gold-played fantasies until every human becomes an aspiring emperor! Becomes his own God! Where can you go from there? And as for scrambling from one deal to the next, who's got his eye on the planet? As the air thickens, the water sours, even the bees honey takes on the metallic taste of radioactivity--and it just keeps coming! And it just keeps coming! Faster and faster! There's no chance to think, to prepare, it's 'buy futures, sell futures' when there is no future!! We've got a runaway train, boy!! We've got a billion Eddie Barzoons all jogging into the future. Every one of them reading to fist-fuck God's ex-planet, lick their fingers clean as they reach out with their pristine cybernetic keyboards to total up their billable hours!! And then it hits home! It's a little late in the game to buy out now!! Your belly's too full, your dick is sore, your eyes are bloodshot, and you're screaming for someone to help!! But guess what? There's no one there!! You're all alone, Eddie!! [mocking] You're God's special little creature!! Maybe it's true. Maybe God threw the dice once too often. Maybe He let us all down.²

2.the devil's advocate, 1990 Andrew Neiderman

FROM HUMAN TO IN-HUMAN

Οι ασφαλιστικές πολιτικές που δημιούργησαν το κοινωνικό (προνομακό) κράτος για την αντιμετώπιση των ατομικών κακοτυχιών, σήμερα αποσύρονται είτε ολοκληρωτικά είτε εν μέρει και περικόπτονται κάτω από το επίπεδο στο οποίο είναι ικανές να στηρίξουν και να συντηρήσουν το αίσθημα της ασφάλειας και συνεπώς την αυτοπεποίθηση των δρώντων υποκειμένων.¹

Tnuut hunter Allakariallak, Robert J. Flaherty (1884-1951)

1. Fear Itself, hedgehogreview, Mass Media, Crime, and the Discourse of Fear David L. Altheide 2013

20	881239	881138	881380	881270	000	881239	88882	8854252	中国中车
50	88526	88058	88566	885		88526	88134	8400824	力帆股份
00	88000	88000	88000	88000		88000	88880	8888880	光大证券
90	88557	88062	88595	55		88557	88836	1629411	宁波建工
49	88936	88199	88115	881985	88000	882020	88289	8650531	蓝科高新
19	88160	88122	88219	88154	88157	88160	88852	8814523	上海电气
20	881239	881138	881380	881270	000	881239	88882	8854252	中国中车
50	88526	88058	88566	885		88526	88134	8400824	力帆股份
00	88000	88000	88000	88000		88000	88880	8888880	光大证券
90	88557	88062	88595	55		88557	88836	1629411	宁波建工
18	881283	881143	881348	881283	88000	881283	88883	88106351	华泰证券
24	88500	88056	88530	88500	88000	88500	88810	8256945	拓普集团
10	881130	881125	881210	881130	88000	881130	88845	8299783	潞安环能
28	881337	881149	881428	881337	88000	881337	88879	8446137	风范股份
03	88484	88054	88519	88484	88000	88484	88881	8554451	郑煤机
73	88558	88173	88675	88558	88000	88558	88881	8878401	际华集团
19	88160	88122	88219	88154	88157	88160	88852	8814523	上海电气
20	881239	881138	881380	881270	000	881239	88882	8854252	中国中车
50	88526	88058	88566	885		88526	88134	8400824	力帆股份
00	88000	88000	88000	88000		88000	88880	8888880	光大证券
90	88557	88062	88595	55		88557	88836	1629411	宁波建工
40	882015	881188	881115	881985		882020	88289	8650531	蓝科高新
27	88300	88056	88530	88300	88000	88300	88810	8256945	拓普集团
10	881130	881125	881210	881130	88000	881130	88845	8299783	潞安环能
28	881337	881149	881428	881337	88000	881337	88879	8446137	风范股份
03	88484	88054	88519	88484	88000	88484	88881	8554451	郑煤机
73	88558	88173	88675	88558	88000	88558	88881	8878401	际华集团
19	88160	88122	88219	88154	88157	88160	88852	8814523	上海电气
20	881239	881138	881380	881270	000	881239	88882	8854252	中国中车
50	88526	88058	88566	885		88526	88134	8400824	力帆股份
00	88000	88000	88000	88000		88000	88880	8888880	光大证券
90	88557	88062	88595	55		88557	88836	1629411	宁波建工
40	882015	881188	881115	881985		882020	88289	8650531	蓝科高新
00	881796	881199	881115	881796	88000	881796	88812	8344816	星宇股份
00	881140	881127	881115	881140	88000	881140	88817	8275114	中国交建
00	88000	88000	88000	88000		88000	88880	8888880	皖新传媒
00	88000	88000	88000	88000		88000	88880	8888880	中国石化

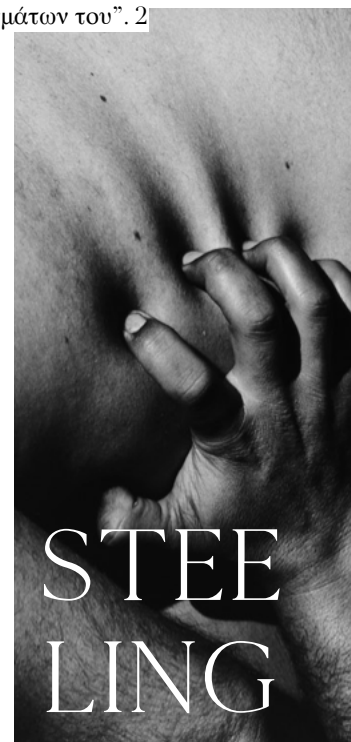

time.com 2045: The Year Man Becomes Immortal

Μια φιγούρα της πειθαρχίας., σκληραγωγείται στον πόνο. Η ηρωική ζωή, “διαρκής επιδίωξη να βρίσκεται σε επαφή με τον πόνο αποσκοπώντας στο “ατσάλωμα”. Το “πειθαρχημένο πρόσωπο” είναι “αδιαπέραστο”. έχει ένα “βλέμμα σταθερά προσανατολισμένο”, ενώ το αβρό πρόσωπο ενός ευαίσθητου ατόμου είναι “νευρικό, αεικίνητο, ευμετάβολο” και υποκείμενο στις πλέον ετερόκλητες επιρροές και ερεθίσματα. 1

“σε τι χρησιμεύουν οι πόνοι;”

“Κατάρχας, ότι μόνο μέσω του πόνου μαθαίνω τι είναι δικό μου και όλα όσα κατέχω. Με τους πόνους μαθαίνω ότι τα δάχτυλα του ποδιού μου, το πόδι μου, ο μηρός μου και όλα ακόμα υπάρχουν, από τη γη που πατάω μέχρι πάνω στα μαλλιά μου, ανήκουν όλα σε έμενα, και με τους πόνους μαθαίνω επίσης ότι το οστό, ένα πνευμόνι, η καρδιά και ο μυελός μου είναι εκεί όπου είναι, και το καθένα από αυτά έχει την δική του γλώσσα του πόνου. Μονο μέσω του πόνου μαθαίνω πόσο πολύτιμη είναι η τιμή και η αξία που έχει για εμένα το καθένα από αυτά. Αυτός ο κανόνας του πόνου καθορίζει για μένα με τον ίδιο τρόπο την τιμή του κόσμου και των πραγμάτων του”. 2

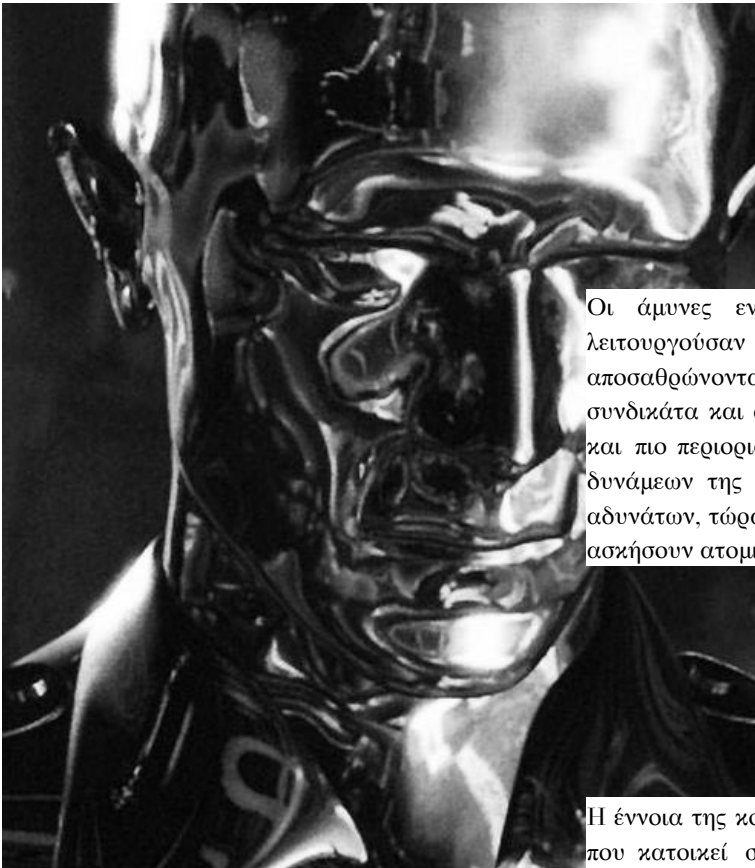

STEE
LING

Mark McKnight at Park View

1. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ/ Ο ΠΟΝΟΣ ΣΗΜΕΡΑ σ.21 HAN BYUNG-CHUL 2021

2. Von Weizsacker, die schmerzen Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ/ Ο ΠΟΝΟΣ ΣΗΜΕΡΑ σ.59 HAN BYUNG-CHUL 2021

T-1000 CYBORG TERMINATOR 2:
JUDGMENT DAY 1991

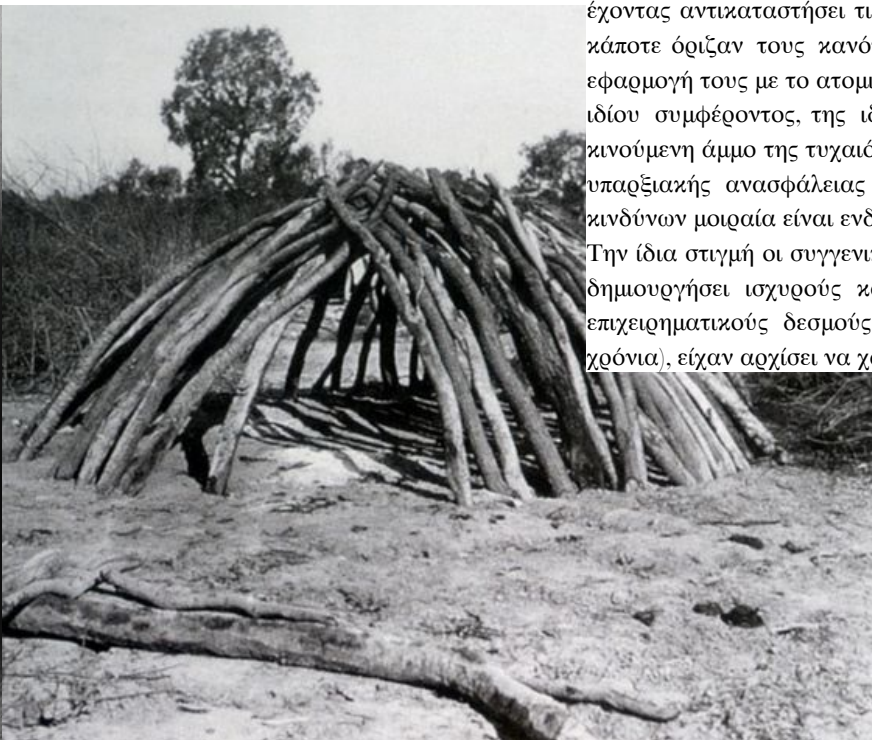
Οι άμυνες ενάντια στα υπαρκτικά ρίγη που δημιουργήθηκαν και λειτουργούσαν υπό την εποπτεία του κράτους προοδευτικά αποσαθρώνονται και οι διευθετήσεις για συλλογική αυτοάμυνα, όπως τα συνδικάτα και άλλα όργανα συλλογικής διαπραγμάτευσης, διαθέτουν όλο και πιο περιορισμένη εξουσία κάτω από τις πιέσεις των ανταγωνιστικών δυνάμεων της αγοράς, δυνάμεων που διαβρώνουν την αλληλεγγύη των αδυνάτων, τώρα επαφίεται στα άτομα να αναζητήσουν, να βρουν και να ασκήσουν ατομικές λύσεις σε κοινωνικά προβλήματα.³

Η έννοια της κοινότητας ως τρόπος αναφοράς στο σύνολο του πληθυσμού που κατοικεί στην επικράτεια της κρατικής κυριαρχίας, ηχεί όλο και περισσότερο κούφια. Οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων που κάποτε διαμόρφωναν ένα δίχτυ ασφάλειας το οποίο άξιζε τις μεγάλες και συνεχείς επενδύσεις σε χρόνο και προσπάθεια, και την θυσία των άμεσων ατομικών συμφερόντων γίνονται ολόένα και πιο ασθενικές και αποτελεί πλέον κοινή παραδοχή ότι είναι προσωρινές. Η έκθεση του ατόμου στις ιδιοτροπίες της αγοράς εργασίας και αγαθών εμπνέει και προωθεί το διαχωρισμό, όχι την ενότητα..

Ο Castells κατηγορεί την ατομικοποίηση ως υπεύθυνη για αυτή την κατάσταση πραγμάτων. Η πρότασή του είναι ότι η σύγχρονη κοινωνία, έχοντας αντικαταστήσει τις σφικτά δεμένες κοινότητες και συντεχνίες που κάποτε όριζαν τους κανόνες της προστασίας και παρακολουθούσαν την εφαρμογή τους με το ατομικό καθήκον του

ιδίου συμφέροντος, της ίδιας μέριμνας και της αυτοβοήθειας, ζει στην κινούμενη άμμο της τυχειότητας. Σε μια τέτοια κοινωνία, τα αισθήματα της υπαρκτικής ανασφάλειας και οι διασπαρμένοι φόβοι των διάχυτων κινδύνων μοιραία είναι ενδημικά.

Την ίδια στιγμή οι συγγενικοί δεσμοί και οι δεσμοί της γειτονιάς, που είχαν δημιουργήσει ισχυρούς και αιώνιους εκ πρώτης όψης κοινοτικούς και επιχειρηματικούς δεσμούς (ή τουλάχιστον που επιβίωναν για αρκετά χρόνια), είχαν αρχίσει να χαλαρώνουν ή να σπάνε.⁴

Partly constructed dome-shaped shelter, photographed by Herbert Basedow, 1890s

3. Hedgehogreview, fear-itself, Fall 2003 / Volume 5 / No. 3

4. Liquid Times, BAUMAN, 2007

Ο πόνος στη σύγχρονη εποχή έχει πραγματοποιηθεί ως κάθαρση σωματική βάσανος. Το γεγονός ότι ο πόνος δεν έχει κανένα νόημα δεν πρέπει να κατανοηθεί μονοσήμαντα ως μια πράξη απελευθέρωσης που τον απαλλάσσει από θεολογικούς καταναγκασμούς. Η απουσία νοήματος του πόνου δείχνει μάλλον οι η ζωή μας, συρρικνωμένη σε μια βιολογική διαδικασία, είναι και αυτή η ίδια κενή νοήματος. 1

Ακριβώς τώρα, στην εποχή της νεοτερικότητας όπου το περιβάλλον μας προκαλεί όλο και λιγότερο πόνο, φαίνεται πως οι αισθητήρες του πόνου γίνονται όλο και πιο ευαίσθητοι. Αναπτύσσεται μια υπεραίσθησία. Είναι ακριβώς η αλγοφοβία που μας κάνει εξαιρετικά ευαίσθητους στον πονο. Μπορεί μάλιστα ακόμη να παράγει πόνους. Το πειθαρχημένο σώμα, το οποίο πρέπει να αποκρούσει πολλούς πόνους προερχόμενους από το περιβάλλον, είναι πιο ανθεκτικό. Το χαρακτηρίζει μια εντελώς διαφορετική αποβλεπτικότητα. Δεν το απασχολεί ο εαυτός του. Είναι μάλλον στραμμένο προς τα έξω. Εμείς, αντιθέτως, στρέφουμε την προσοχή μας σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό στο σώμα μας. Αφουγκραζόμαστε εμμονικά το σώμα μας. Αυτή η ναρκισσιστική, υποχονδριακή ενδοσκόπηση είναι πιθανόν συνυπεύθυνη για την υπερευαισθησία μας.

Όσο ελαττώνεται ο πόνος, τόσο περισσότερο υποφέρει κανείς. Ο πόνος είναι μια υποκειμενική αίσθηση. Οι αυξανόμενες προσδοκίες από την ιατρική, σε συνδυασμό με την έλλειψη νοήματος του πόνου, Κάνουν ακόμη και τον πιο ασήμαντο πόνο να φαίνεται ανυπόφορος. Είναι ακριβώς αυτή διαρκής έλλειψη νοήματος της ζωής που πονάει. 2

1.Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ/ Ο ΠΟΝΟΣ ΣΗΜΕΡΑ σ.43 HAN BYUNG-CHUL 2021

2. ο.π. σ 46

Στην σύγχρονη εποχή, αλγογενείς, κατά κύριο λόγο, είναι εκείνες οι ψυχικές εντάσεις οι οποίες είναι τυπικές για την νεοφιλελεύθερη κοινωνία της επίδοσης. Παρουσιάζουν χαρακτηριστικά αυτοκαταστροφής. Το υποκείμενο της επίδοσης ασκεί βία στον ίδιο του τον εαυτό. Εκμεταλλεύεται τον εαυτό του οικειοθελώς μέχρι να καταρρεύσει. Ο δούλος παίρνει το μαστίγιο από το χέρι του αφέντη για να γίνει ο αφέντης ο ίδιος για να γίνει ελεύθερος. Το υποκείμενο της επίδοσης διεξάγει πόλεμο με τον εαυτό του. Οι εσωτερικές πιέσεις που δημιουργούνται με αυτόν τον τρόπο, το οδηγούν στην κατάθλιψη. Προκαλούν χρόνιους πόνους. 1

Benefits of Getting Botox Injections - Suncoast Skin Solutions

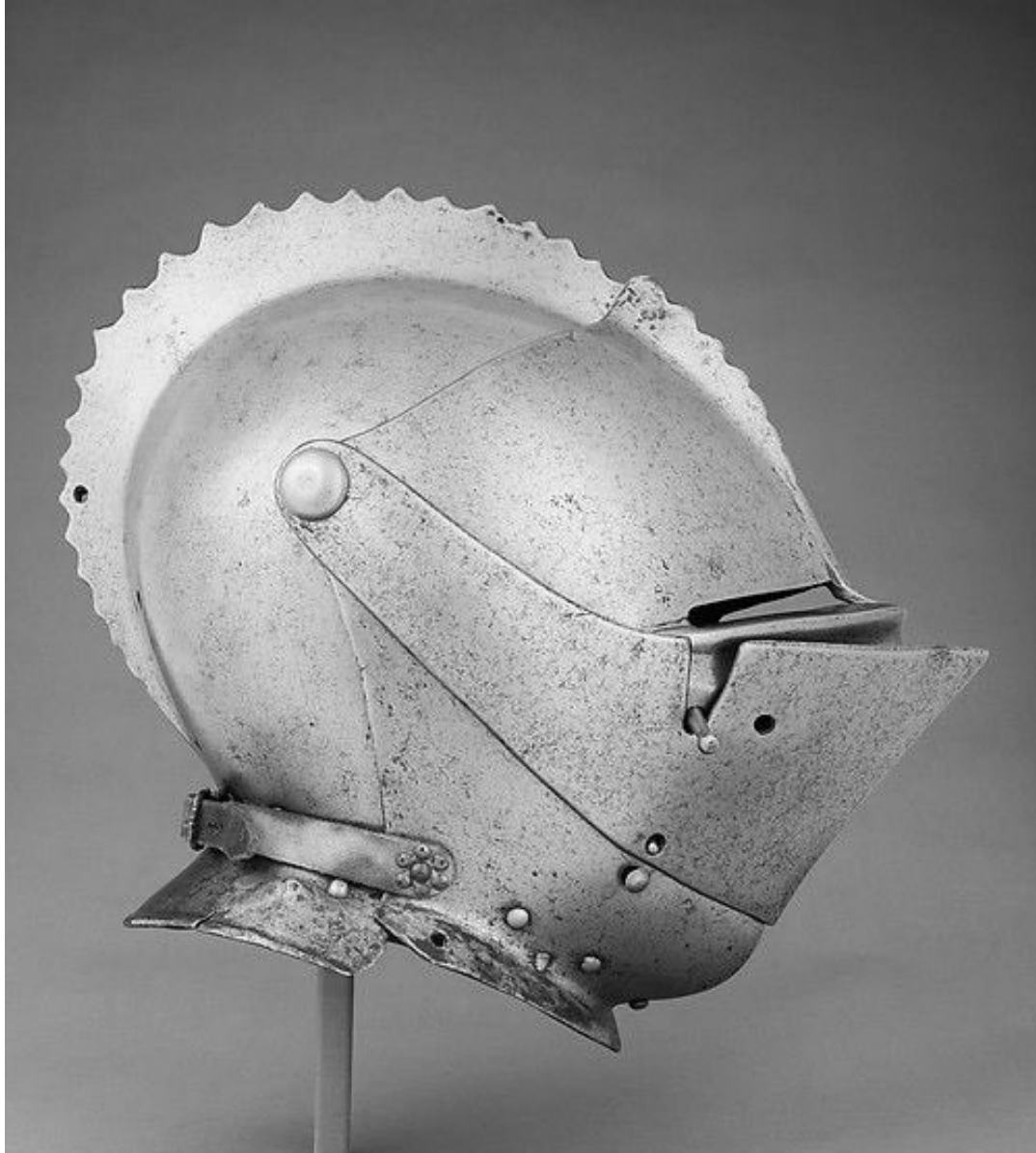
Το έδαφος στο οποίο υποτίθεται ότι βασίζονται οι προοπτικές του βίου μας είναι σίγουρα ασταθές. Παρόμοια ασταθείς είναι οι εργασίες μας και οι εταιρείες που τις παρέχουν, οι σύντροφοι και το δίκτυο φίλων, το κύρος που απολαμβάνουμε από την κοινωνία και η αυτοεκτίμηση και αυτοπεποίθηση που έρχονται με αυτό. Η πρόοδος που συνιστούσε την πιο ακραία εκδήλωση ριζικής αισιοδοξίας και την υπόσχεση για διαρκή και καθολική ευτυχία, έχει κινηθεί στο αντίθετο άκρο, σε ένα ζοφερό και μοιρολατρικό πολο προνοητικότητας. Η πρόοδος είναι αδυσώπητο και αδιάκοπο κυνήγι, μια στιγμαία προοσεξία σημαίνει ήττα και αποκλεισμό.

Οι άνθρωποι ανίκανοι να επιβραδύνουν τον ρυθμό των αλλαγών, να προβλέψουν και να ελέγξουν τον προσανατολισμό τους, εστιάζουν σε πράγματα τα οποία μπορούν η πιστεύουν ότι είναι σε θέση να επηρεάσουν. Προσπαθούν να μειώσουν τις πιθανότητες να είναι θύματα των αναρίθμητων κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι και οι αγαπημένοι τους. Απορροφημένοι στην αναζήτηση και εξουδετέρωση τέτοιων κινδύνων.²

1. ο.π. σ. 53

2. Hedgehogreview, fear-itself, Fall 2003 / Volume 5 / No. 3

"I live in the American Gardens building on West 81st street. My name is Patrick Bateman. I'm 27 years old. I believe in taking care of myself, and a balanced diet and a rigorous exercise routine. In the morning, if my face is a little puffy, I'll put on an ice pack while doing my stomach crunches. I can do a thousand now. After I remove the ice pack, I use a deep pore cleanser lotion. In the shower, I use a water activated gel cleanser. Then a honey almond body scrub. And on the face, an exfoliating gel scrub. Then apply an herb mint facial mask, which I leave on for 10 minutes while I prepare the rest of my routine. I always use an aftershave lotion with little or no alcohol, because alcohol dries your face out and makes you look older.

Armet | German | The Metropolitan Museum of Art

Then moisturizer, then an anti-aging eye balm followed by a final moisturizing protective lotion. There is an idea of a Patrick Bateman, some kind of abstraction, but there is no real me, only an entity, something illusory, and though I can hide my cold gaze and you can shake my hand and feel flesh gripping yours and maybe you can even sense our lifestyles are probably comparable: I simply am not there. It is hard for me to make sense on any given level. Myself is fabricated, an aberration. I am a noncontingent human being. My personality is sketchy and unformed, my heartlessness goes deep and is persistent. My conscience, my pity, my hopes disappeared a long time ago (probably at Harvard) if they ever did exist. There are no more barriers to cross. All I have in common with the uncontrollable and the insane, the vicious and the evil, all the mayhem I have caused and my utter indifference toward it, I have now surpassed. I still, though, hold on to one single bleak truth: no one is safe, nothing is redeemed. Yet I am blameless. Each model of human behavior must be assumed to have some validity. Is evil something you are? Or is it something you do? My pain is constant and sharp and I do not hope for a better world for anyone. In fact, I want my pain to be inflicted on others. I want no one to escape. But even after admitting this – and I have countless times, in just about every act I've committed – and coming face-to-face with these truths, there is no catharsis. I gain no deeper knowledge about myself, no new understanding can be extracted from my telling. There has been no reason for me to tell you any of this. This confession has meant nothing...."

Bret Easton Ellis, *American Psycho*

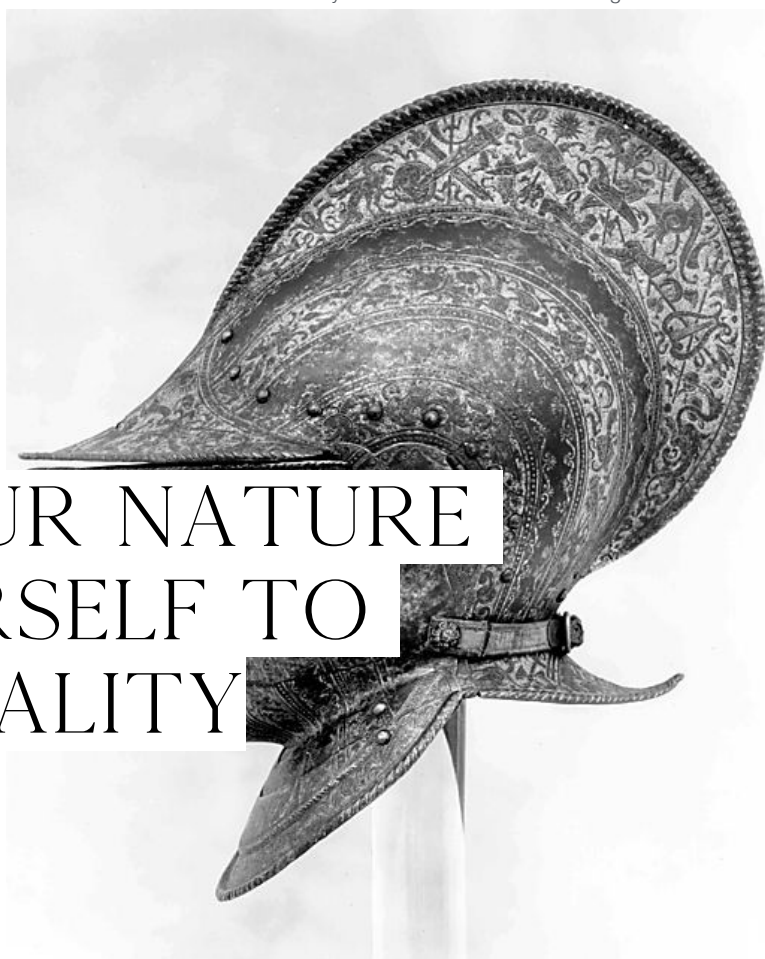
Τίποτε δε πρέπει να προκαλεί πόνο. Όχι μόνο η τέχνη, αλλά και η ίδια η ζωή πρέπει να είναι <instagrammable>, πράγμα που σημαίνει απαλλαγμένη από γωνιές και κόψεις, από συγκρούσεις και αντιφάσεις που θα μπορούσαν να προκαλέσουν πόνο. Αυτό που ξεχνάμε είναι ότι ο πόνος εξαγνίζει. Από αυτόν πηγάζει μια καθαριστική δράση. Από την κουλτούρα της αρέσκειας απουσιάζει η δυνατότητα της κάθαρσης. Κατ' αυτόν τον τρόπο πνιγόμαστε στα κατακάθια της θετικότητας που συσσωρεύονται κάτω από την επιφάνεια της κουλτούρας της αρεσκείας

Με άλλα λόγια, η μετάθεση του φόβου, από τις σχισμές και τις ρωγμές της ανθρώπινης κατάστασης όπου η 'μοίρα' κυφορείται και εκκολάπτεται, σε περιοχές του βίου οι οποίες κατά κύριο λόγο δεν σχετίζονται με την αυθεντική πηγή της αγωνίας

Ο λόγος έχει μετατεθεί/μεταστραφεί από την περιοχή της ασφάλειας (δηλαδή της αβεβαιότητας και της αυτοπεποίθησης ή της απουσίας τους) στην περιοχή της προστασίας (δηλαδή να είσαι προστατευμένος ή εκτεθειμένος στις απειλές προς το πρόσωπο σου και τις προεκτάσεις τους)¹

Wolf's Head Helmet 6th-5th century BCE/ harvardartmuseums.org

MODIFYING YOUR NATURE PROTECT YOURSELF TO ENJOY IMMORTALITY

Ο φόβος, είναι μια εμπειρία που μας θυμίζει ότι τελικά είμαστε ζώα. Όχι λιγότερο από άλλα πλάσματα, η αδρεναλίνη ορμάει, η καρδιά μας πάλλεται, τα φρύδια μας ιδρώνουν και αντιδρούμε καθώς αισθανόμαστε μια απειλή για την ευημερία μας. Η νευρωνική επιστήμη και η βιοχημεία πίσω από όλα αυτά είναι πολύ περίπλοκα, αλλά το καθαρό αποτέλεσμα είναι αρκετά απλό:

ο φόβος μας βοηθά να επιβιώσουμε.

Scarification africa

1. ο.π. σ. 60

2. Hedgehogreview, fear-itself, Fall 2003 / Volume 5 / No. 3

Sallets. *a*: (IV. 429); German, c. 1450. From Rhodes. *b*: From (II. 3) (see Plate II); with mark of Jörg Treytz of Innsbruck, c. 1470–80. *c*: (IV. 427); German, c. 1480. From Rhodes. *d*: (IV. 12); for light horseman; surface painted with heraldic charges; German, c. 1490. *e*: *Rennhut* (IV. 16) for form of joust called *Rennen*; German, c. 1510–20. *f*: (IV. 499) with bevor (III. 1321); former with unidentified maker's mark; German, c. 1480; bevor from Armoury at Churburg.

PLATE LXXIX

Ελλείπει υπαρκτικής άνεσης, έχουμε φτάσει τώρα να συμβιβάζομαστε με την ασφάλεια ή την προσποίηση της ασφάλειας.

Αυτός είναι εν μέρει ο λόγος που είμαστε τόσο συντονισμένοι με τον υπολογισμό του κινδύνου - τα επτά σημάδια καρκίνου, τα πέντε συμπτώματα κατάθλιψης, τα τρία προειδοποιητικά σημάδια ενός αυτοκτονικού εφήβου. τους κινδύνους της υψηλής αρτηριακής πίεσης, της παχυσαρκίας, του στρες, του καπνίσματος, του γρήγορου φαγητού, της χοληστερόλης, του απροστάτευτου σεξ, του πολύ ήλιου, των ηλεκτρικών αγωγών, των ελαττωματικών συναγερμών καπνού, του ραδονίου. την ανάγκη για αερόσακους, καλή ασφάλιση, ένα ισορροπημένο χαρτοφυλάκιο, ένα σωστό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα - και γιατί πρέπει να δώσουμε προσοχή στα αποτελέσματα των δοκιμών συντριβής, στον ρυθμό πληθωρισμού, στο λιώσιμο των πολικών παγετώνων και στην εξαφάνιση των τροπικών δασών

Αναζητούμε υποκατάστατα στόχων στα οποία μπορούν να ξεφορτώσουν το πλεόνασμα υπαρκτικού φόβου, ενός φόβου αποκλεισμένου από τις φυσικές διεξόδους του. Η προσωπική ασφάλεια έχει καταστεί ένα κεντρικό, πιθανόν το κεντρικότερο πλεονεκτικό στοιχείο σε όλα τα είδη στρατηγικών πωλήσεων. Ο νόμος και η τάξη που όλο και περισσότερο υποβαθμίζονται στην εγγύηση της προσωπικής ασφάλειας, έχουν καταστεί κεντρικό, πιθανόν το κεντρικότερο στοιχείο πωλήσεων στα πολιτικά μανιφέστα και τις προεκλογικές εκστρατείες. Παράλληλα η παράθεση απειλών εναντίον της προσωπικής ασφάλειας αυξάνουν την ακροαματικότητα στα ΜΜΕ προσθέτοντας παραπάνω στην επιτυχία της αξιοποίησης του φόβου για πολιτικούς και εμπορικούς σκοπούς.³

A Late Medieval Helmet (Sallet)
The Journal of the Walters Art
Gallery, Vol. 13/14 (1950/1951).

This stone mask from the pre-ceramic Neolithic period dates to 7000 BC and is probably the oldest surviving mask in the world (Musée "Bible et Terre Sainte").

Το αφήγημα του ευ ζην
απουσιάζει από τον
καπιταλισμό. Αυτός
απολυτοποιεί την
επιβίωση. Τον συντηρεί η
πίστη πως περισσότερο
κεφάλαιο σημαίνει
λιγότερο θάνατο. Στην
φαντασία μετατρέπεται
σε περιουσιακό στοιχείο
που διασφαλίζει την
επιβίωση. Εν όψει της
πεπερασμένης διάρκειας
της ζωής, συσσωρεύεται
χρόνος κεφάλαιου.¹

1. Η κοινωνία της παρηγορίας, HAN
BYUNG-CHUL ΟΠΕΡΑ 2021σ .34

Οι σύγχρονοι ημibάρβαροι έχουν λύσει το πρόβλημα της επιβίωσης, χωρίς ωστόσο να έχουν λύσει το πρόβλημα της ζωής. Αντιλαμβάνονται την «καλή ζωή» σαν δυνατότητα να «τ' ακουμπά» κανείς μέρα παρά μέρα, ας πούμε στα μπουζούκια, κάνοντας πλούσιους κι άλλους ομοίως ημibάρβαρους που, μάλιστα, αυτοχαρακτηρίζονται «λαϊκοί καλλιτέχνες».

Παρά ταύτα, όμως, είτε βαρβαρίζουν, είτε πολιτισμένος, ο πλούσιος είναι πλούσιος. Και είναι πάρα πολύ καλό μια κοινωνία να έχει πλούσιους, έστω κι αν σου γυρίζουν τ' άντερα βλέποντας να μην ξέρουν τι να κάνουν τον πλούτο τους, σαν να νιώθουν αμηχανία που βρέθηκαν πλούσιοι, σαν να θεωρούν την κατάστασή τους αφύσικη, σαν να νοσταλγούν τον «παλιό καλό καιρό» της «έντιμης φτώχειας», τότε που η φτωχογειτονιά ήταν κάτι σαν θερμοκήπιο καλών αισθημάτων. Η ανθρωπότητα, παρά την αύξηση του αριθμού των πλουσίων, παρά τη μείωση του αριθμού των φτωχών, συνεχίζει να έχει άλυτο το πρόβλημα της επιβίωσης όλων των ανθρώπων και όχι μόνο των προνομιούχων. Κι ενώ υπάρχουν άνθρωποι που έχουν σαν βασικό τους μέλημα την επιβίωση, αυτοί που έχουν λύσει το πρόβλημα της επιβίωσης σύντομα θα υποχρεωθούν να πάρουν μέτρα για τη ζωή τους. Ήδη οι μισοί σπλοφορούν για να αντιμετωπίσουν την πιθανή επίθεση εκείνων που δεν έχουν λύσει το πρόβλημα της επιβίωσης. Και, βέβαια, προκειμένου να επιβιώσει κανείς, και θα σκοτώσει και θα κλέψει, και θα ρημάξει. 1

Aboriginal spear thrower, Central Australia, 1930

Οι ξένοι, οι θεοί και τα τέρατα είναι οι μορφές που δίνουμε στην ετερότητα, αυτό που είναι ξένο, «όχι εμείς». Αυτά τα στοιχεία εμφανίζονται στα πνευματικά και πολιτιστικά σύνορά μας, θέτοντας υπό αμφισβήτηση αυτό που πιστεύαμε ότι θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε δεδομένο για τον εαυτό μας, την κοινωνία μας και τον κόσμο μας. Τους συναντάμε στην άκρη της γνώσης, στα όρια του ανούσιου, όπου νιώθουμε τα δάχτυλα των ποδιών μας να κυρτώνουν στην άκρη της αβύσσου. Αντιμετωπίζοντας τους, βιώνουμε ένα μη λογικό, ιλιγγιώδες μείγμα φόβου και επιθυμίας, απώθησης και γοητείας. Οι οριακές εμπειρίες που προκαλούνται από τέτοιους ξένους, θεούς και τέρατα μπορεί να προκαλέσουν απώθηση, με αποτέλεσμα να απομακρυνθούμε από την άκρη στην οποία εμφανίζονται, αλλά μπορεί επίσης να προκαλέσουν την επιθυμία, παρασύροντάς μας σε αυτό το άκρο σε νέες και άγνωστες δυνατότητες. Αυτές οι δυνατότητες περιλαμβάνουν νέες μορφές σχέσης, κοινότητας, ακόμη και χάρη και λύτρωση, αλλά και παράλυση, μελαγχολία, ακόμη και αυτοκαταστροφή.

Τα βασανισμένα σώματα δεν ταιριάζουν πλέον στην κοινωνία της πειθαρχίας, η οποίος είναι προσανατολισμένη στη βιομηχανική παραγωγή. Η εξουσία της πειθαρχίας κατασκευάζει ευμαθή σώματα ως παραγωγικά μέσα. Και ο πόνος ενσωματώνεται στην τεχνική της πειθαρχίας.

Η εξουσία συνεχίζει να διατηρεί μια σχέση με τον πόνο. Εντολές και απαγορεύσεις επιβάλλονται στο υποκείμενο της υπακοής μέσω του πόνου, και μάλιστα εκβάλλονται στο σώμα του. Στην κοινωνία της πειθαρχίας ο ρόλος του πόνου είναι ακόμη και εποικοδομητικός.¹

Σε πολλές εισαγωγικές θέσεις σε πολλά παγκόσμια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και εταιρείες συμβούλων, δεν υπάρχουν ψευδαισθήσεις για 9:00-17:00 ή καλοκαιρινές διακοπές με τηλέφωνα να μένουν πίσω στο δωμάτιο του ξενοδοχείου. Από την αρχή, οι κατώτεροι υπάλληλοι γνωρίζουν ότι μπαίνουν δοκιμαστικά και είναι στο χέρι τους να επιβιώσουν. Ωστόσο, μόνο και μόνο επειδή αυτοί οι αρχικοί εργαζόμενοι έχουν κάποια αίσθηση του τι θα αντιμετωπίσουν, δεν σημαίνει πάντα ότι είναι επαρκώς προετοιμασμένοι ή ότι οι προσδοκίες τους ταιριάζουν με την τελική τους πραγματικότητα. Τον Μάρτιο, 13 αναλυτές της πρώτης χρονιάς της Goldman Sachs-ο χαμηλότερος όμιλος στον εταιρικό τοτέμ πόλο-έκαναν μια «έρευνα» για τις συνθήκες εργασίας τους στην πολύτιμη πολυεθνική τράπεζα, σε ένα έγγραφο που είδε το BBC. Η έρευνα, γελοιοποιημένη με το επίσημο πρότυπο pitchbook της Goldman Sachs, ανέφερε λεπτομερώς τις περισσότερες από 95 ώρες εργασίας της ομάδας, την επισφαλή ψυχική και σωματική υγεία, την επιδείνωση των προσωπικών σχέσεων και των συνθηκών που ένας ερωτώμενος αποκαλούσε «απάνθρωπο». Το περιεχόμενο της έρευνας ήταν, κατά κάποιο τρόπο, συγκλονιστικό. Αλλά, σε άλλα, μερικά από τα αποτελέσματα δεν ήταν εντελώς απροσδόκητα. Για πολλές δουλειές με επώνυμα σήματα, αυτό είναι το πώς μπορούν να λειτουργήσουν τα πράγματα για εκείνους στα πιο κατώτερα επίπεδα-και έχουν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η επικρατούσα αφήγηση: αυτό είναι μόνο το τίμημα που πληρώνετε για μια μακροπρόθεσμη ανταμοιβή ισχύος και κύρους σε μεγάλα ιδρύματα ελέγχου μεγάλων αμοιβών. Αλλά για τους νέους που μόλις πηδούν στο εργατικό δυναμικό, αξίζει τον κόπο η επική ανταμοιβή, ακόμα κι αν μπορεί να συνοδεύεται από ανησυχητικές παρενέργειες; Κάποιοι λένε ίσως ναι. Αυτή η κουλτούρα με τέτοιες δουλειές υπήρχε σε κάποια μορφή εδώ και χρόνια, λέει ο William D Cohan, συγγραφέας ενός βιβλίου με τις καλύτερες πωλήσεις για την ιστορία των Goldman Sachs, Money and Power, και ο οποίος εργάστηκε επίσης Wall Street για 17 χρόνια. Για παράδειγμα, στα οικονομικά, όταν οι μεγάλες τράπεζες κυκλοφόρησαν στο χρηματιστήριο, ο όγκος της εργασίας που έπρεπε να κάνουν οι εργαζόμενοι «αυξήθηκε εκθετικά», λέει ο Cohan. «Η ζήτηση για αυτό που έκαναν εκτοξεύτηκε και η ζήτηση από τους εργαζόμενους στη συνέχεια εκτοξεύτηκε».

Οι μεγάλες εταιρείες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στη Wall Street, έχουν συχνά μια σκληρή κουλτούρα για τους αρχικούς υπαλλήλους. Σε γενικές γραμμές, πιστεύει ότι «οι ηλικιωμένοι δεν θέλουν πραγματικά να κάνουν τόση δουλειά. Κάνουν τη σημαντική δουλειά για να φέρουν πελάτες, αλλά μόλις έρθει ο πελάτης, το προωθούν σε νεότερους ανθρώπους». Και, συχνά, δεν υπάρχουν αρκετοί εργαζόμενοι χαμηλότερου επιπέδου. Η αποζημίωση είναι η μεγαλύτερη δαπάνη για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οπότε η δημιουργία κερδών σημαίνει την πρόσληψη λιγότερων ατόμων, γεγονός που μπορεί να επιδεινώσει την ποσότητα της εργασίας που μειώνεται, προσθέτει ο Κοχάν.

PROGRESS DEAD-ENDS

Πιστεύει ότι πολλοί υποψήφιοι εργαζόμενοι έχουν μια αίσθηση του φόρτου εργασίας που πρέπει να αναλάβουν εάν είναι σε θέση να αποκτήσουν μία από αυτές τις ανταγωνιστικές δουλειές. Ο Cohan παραθέτει παρακινητικούς παράγοντες που κάνουν κάποιους εργαζόμενους να αποδεχτούν τις προϋποθέσεις: ουσιαστικός έλεγχος αμοιβής καθώς και κύρος, «καυχησιολογικά δικαιώματα» εργασίας σε ονομαστική εταιρεία και ευκαιρίες για εξέλιξη αν δημιουργηθεί από ένα από αυτά τα ιδρύματα.

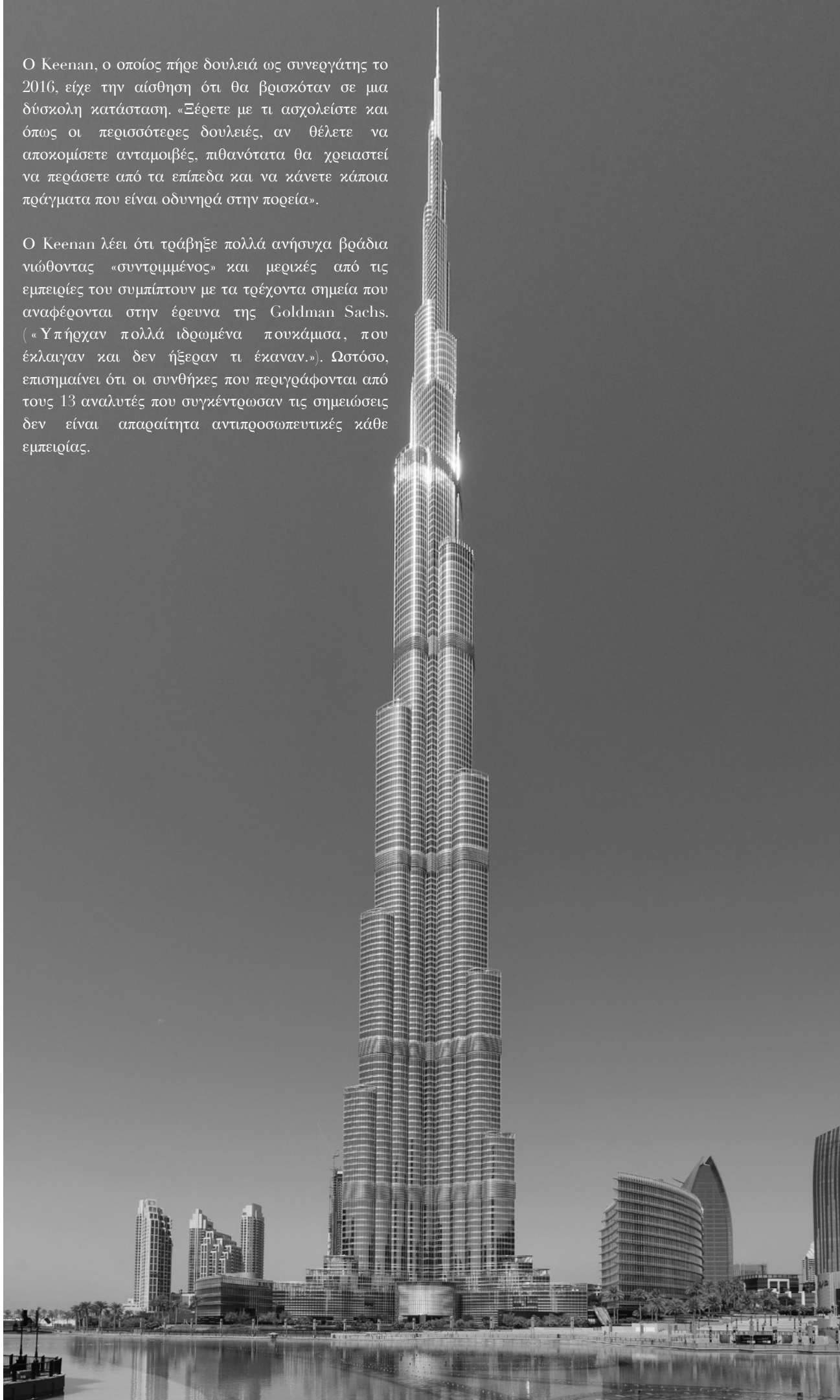
"Είναι μια boot-camp", λέει ο Cohan-αλλά μέρος της διαδικασίας επιτυχίας σε υψηλό επίπεδο.

Αυτοί οι υποψήφιοι υπάλληλοι καταλαβαίνουν κυρίως τον επικείμενο φόρτο εργασίας, συμφωνεί ο Christopher R Di Fronzo, αναπληρωτής διευθυντής της Tufts Finance Initiative στο Πανεπιστήμιο Tufts στη Μασαχουσέτη των ΗΠΑ, η οποία βοηθά τους φοιτητές να βρουν χρηματοοικονομικά, συμβουλευτικά και επιχειρηματικά επαγγέλματα. Ωστόσο, καθώς οι απόφοιτοι σε αυτούς τους τομείς επανασυνδέονται ως απόφοιτοι, παρατήρησε ότι μερικοί έχουν υποτιμήσει τις ώρες.

Ο Bill Keenan εντάχθηκε στην Deutsche Bank, μια μεγάλη διεθνής επενδυτική τράπεζα στη Νέα Υόρκη, αμέσως μετά τη σχολή επιχειρήσεων, μετά από μια επαγγελματική καριέρα στο χόκεϊ επί πάγου. Λέει ότι συνέχισε τη δουλειά λόγω της δικής του «ανασφάλειας». «Ήθελα να αποδείξω στον εαυτό μου ότι μπορώ να το κάνω, γιατί το μόνο που είχα ακούσει ήταν πώς αυτό είναι το πιο δύσκολο πράγμα στον κόσμο».1

Ο Keenan, ο οποίος πήρε δουλειά ως συνεργάτης το 2016, είχε την αίσθηση ότι θα βρισκόταν σε μια δύσκολη κατάσταση. «Ξέρετε με τι ασχολείστε και όπως οι περισσότερες δουλειές, αν θέλετε να αποκομίσετε ανταμοιβές, πιθανότατα θα χρειαστεί να περάσετε από τα επίπεδα και να κάνετε κάποια πράγματα που είναι οδυνηρά στην πορεία».

Ο Keenan λέει ότι τράβηξε πολλά ανήσυχα βράδια νιώθοντας «συντριμμένος» και μερικές από τις εμπειρίες του συμπίπτουν με τα τρέχοντα σημεία που αναφέρονται στην έρευνα της Goldman Sachs. («Υπήρχαν πολλά ιδρωμένα πουνκάμσα, που έκλαιγαν και δεν ήξεραν τι έκαναν.»). Ωστόσο, επισημαίνει ότι οι συνθήκες που περιγράφονται από τους 13 αναλυτές που συγκέντρωσαν τις σημειώσεις δεν είναι απαραίτητα αντιπροσωπευτικές κάθε εμπειρίας.

Burj Khalifa holds the following records: Tallest building in the world

“THAT KID’S AMYGDALA ISN’T FIRING.”

Οι άνθρωποι όπως ο Honnold (αναρριχητής), ο Philippe Petit (σχοινοβάτης) ή ο Evel Knievel (Κασκαντέρ) δεν είναι ότι είναι περισσότερο γενναίοι όσο ότι δεν έχουν την ικανότητα να αισθάνονται φόβο. Μετά από μια εγκεφαλική σάρωση του Honnold ανακαλύφθηκε ότι η αμυγδαλή του είναι πρακτικά μη εμφανίσιμη. Peter Rainer .1

Τα αισθητηριακά σήματα που προέρχονται από το μάτι μεταβιβάζονται, στον εγκέφαλο, πρώτα στον θάλαμο. Από εκεί διοχετεύονται προς τα αντίστοιχα εξειδικευμένα κέντρα επεξεργασίας στον νεοφλοιό αλλά και μέσω μιας αισθητά συντομότερης διαδρομής, αποτελούμενης από μια και μόνο νευρική σύναψη προς την αμυγδαλή, μέρος του «πρωτόγονου» εγκεφάλου και παίρνει αποφάσεις για αντίδραση σε διλήμματα όπως «μάχη ή φυγή», ελέγχοντας και την έκλυση ορμονών με σκοπό την κατάσταση ετοιμότητας του σώματος σε τέτοιες κρίσιμες καταστάσεις.

Η αμυγδαλή αντιδρά πολύ ταχύτερα από τα σκεπτόμενα τμήματα του εγκεφάλου, όχι όμως τόσο εύστοχα. Συλλαμβάνει δηλαδή άμεσα κάποια δεδομένα βάσει των οποίων είναι σε θέση ήδη να αντιδρά πριν τα δεδομένα αυτά ακόμα καταγραφούν στο νεοφλοιό όπου συνδυάζονται και σχηματίζουν σαφή αντικείμενα.

Αν ο φλοιός κρίνει πως τα δεδομένα έχουν συναισθηματική χροιά τα οδεύει δευτερογενώς προς την αμυγδαλή ώστε είτε να κατευνάσει μια αστήρικτη ανησυχία είτε να ενισχύσει, επαληθεύοντας, την αντίδραση της αμυγδαλής.

Η αμυγδαλή συνδέεται με τα επινεφρίδια όπου παράγονται οι ορμόνες αυτές και με πολλά ακόμα κέντρα στον εγκέφαλο και στο σώμα, αποστέλλοντας εντολές και λαμβάνοντας πληροφορίες. Στην περίπτωση που η αμυγδαλή ανατροφοδοτηθεί με επαλήθευση πως βρισκόμαστε σε πραγματικό κίνδυνο, τότε τείνει να έχει τον έλεγχο αποκλειστικά ο «συναισθηματικός» μας εγκέφαλος και γινόμαστε έρμαιο των συναισθημάτων μας, στην προκειμένη περίπτωση του φόβου μας. Αυτό συμβαίνει γιατί οι ορμόνες που κυκλοφορούν πλέον στον οργανισμό, στις οποίες αντιδρά με ευαισθησία η αμυγδαλή και παραμένει σε υπερδιέγερση, κάνουν δύσκολα επιτρεπτή τη διαδικασία στον έλεγχο από τα κέντρα της λογικής.²

" call of the void " είναι αυτό το συναίσθημα όταν σκέφτεστε για ένα δευτερόλεπτο να αφήσετε το τιμόνι στην επερχόμενη κυκλοφορία ή να πηδήξετε από ένα βράχο. Ποτέ δεν θα το κάνατε "ο εγκέφαλός σας κάνει μόνο μια δοκιμή συστήματος, φροντίζοντας να απορρίψετε την πρόταση", αλλά μια δοκιμή άλφα για το πιο περίπλοκο λογισμικό στο σύμπαν. Το έγγραφο του Hames αναφέρει ότι πρόκειται για κάποιο είδος κακής επικοινωνίας μέσα στον εγκέφαλό σας- είναι απλά, " κύκλωμα φόβου, που διατηρείται σε μεγάλο βαθμό από την αμυγδαλή." Με απλά λόγια, όταν είναι στα πρόθυρα ενός επικίνδυνου σενάριου, όπως μια γέφυρα ή ένα κτίριο, ένα γρήγορο σήμα στον εγκέφαλό μας προειδοποιεί για τον κίνδυνο και λειτούργει την αντανάκλαστική δράση του "να κάνουμε ένα βήμα πίσω, μπορεί να πέσεις από την άκρη", έτσι και κάνουμε, είναι στο συμφέρον μας να μείνουμε ασφαλείς, αλλά το ασφαλές σήμα μεταδίδεται τόσο γρήγορα, χωρίς καν να σκεφτόμαστε ότι όταν θα ανταποκριθείς, αμφισβητείς τον εαυτό σου.

Γιατί το έκανα αυτό; αναρωτιέσαι."αυτή η αλυσίδα σκέψης σας οδηγεί σε λίγα λεπτά αργότερα να προσπαθήσετε να την αντιληφθείτε και αυτό το σήμα ασφαλείας παίρνει λανθασμένα στο συμπέρασμα του "πρέπει να ήθελα να πηδήξω, ή τουλάχιστον να το σκεφτώ". Ενώ είναι αλήθεια είναι ότι η σκέψη που διέσχισε το μυαλό σας, ήταν απλώς μια προειδοποίηση και όχι μια προτροπή.

Μια l'appel du vide είναι απλά μια επιβεβαίωση της θέλησής σας να ζήσετε, την επιθυμία να διατηρήσετε την ακόρεστη ανθρώπινη όρεξη για ζωή. 3.

C. E. Bevan, Edward St., Brisbane: 'Native Blackfellow' carte de visite, c1868

Robert Patrick stars as an advanced-model cyborg programmed to kill a young boy before he can grow up to lead the humans in a future war against the machines in "TERMINATOR 2: JUDGMENT DAY," a Tri-Star Pictures release from Carolco.

Copyright ©1991 Tri Star Pictures, Inc. All rights reserved. Permission granted for reproduction in newspapers and periodicals only. Use of this photograph in books, advertisements or magazines, or in connection with the sale or advertising of products or any other product or service, in any other manner not expressly permitted herein, is prohibited except with the written permission of Tri Star Pictures, Inc.

#6

Terminator 2: Judgment Day

Rock paintings in Tadrart Akacus region of Libya dated from 12,000 BC to 100 AD

Warrior holding a spear under a rain of arrows; Attic white ground black figure lekythos, ca. 475-450 BC.

engraving by Hans Holbein the Younger, early 16th century

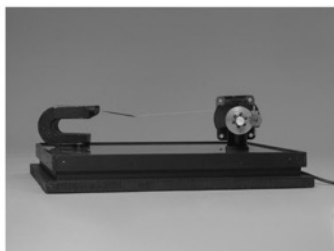
Watson and the Shark John Singleton Copley, 1778

Warriors Fight a Wolf and Giant Snake], Ernst Alpers, 1867

Edward Krasofski, 1963

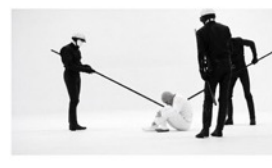
Takis Oscillating Parallel Line, 1965

Standhalten, Franz Erhard Walther, 1967

Richard Serra, Prop., 1968

THIS IS 1138, GEORGE LUCAS, 1971

Allen vs. Predator Dan O'Sullivan, 2004

Matthew Barney / BB8 Dual-Dual Portrait, 2012

Blade of light: A conversation with Luke Stettner & Max Stollon, 2015

WET SPOT, 2016

L'IMAGE SURVIVANTE

Στο παρακάτω 'χάρτη/κολαζ' παραθέτω μια ιστορική, εικονική μελέτη για το συγκεκριμένο σχήμα, όπλο, όγκο και την ενέργεια που το ακολουθεί, εικόνες που σχετίζονται έμεσα ή άμεσα με το έργο. Στον συγκεκριμένο χάρτη εμφανίζονται εικόνες από την μεσολιθική εποχή μέχρι και το 2020. Ο χάρτης αποτελείται από πίνακες, γλυπτά, φωτογραφίες, χαρακτικά, σπηλαιογραφίες και αποσπάσματα από ταινίες ενα χαρακτηριστικό του Bildwissenschaft. Το κοινό στοιχείο όλων αυτών των εικόνων είναι η κίνηση, η ροπή, το ενέργημα που προέχει την μορφή. Τα σχήματα που απεικονίζονται στον χάρτη αναδεικνύουν συνδέσεις και μοτίβα που επιβιώνουν και επανεμφανίζονται στην πάροδο των χρόνων (Nachleben).

Στον χάρτη το εργαλείο/ όπλο χρησιμοποιήθηκε αρχικά σαν κυνηγετικό εργαλείο, σαν όπλο σε μάχη σώμα με σώμα και ρίψη σχεδόν σε κάθε σύγκρουση ως την νεότερη εποχή και είναι ίσως το πιο κοινά χρησιμοποιημένο όπλο στην ιστορία. The decline of the spear came with the introduction of gunpowder. As the use of pistols and rifles became the new staple of armies all around the world, the hand-to-hand skirmishes of old defined by the never-ending sea of spears came to a steep decline. Μετεπειτα στις αρχές του 1900 εμφανίζεται σε εργαστηριακές μελέτες αεροσκαφών και από το 1960 και μετά σαν σχήμα, εργαλείο, σύμβολο, δράση στις τέχνες και σε επιστημονικές εικόνες (τροχιά μετεωριτών).

Thut seal hunter, Alaska.
(ca. 1900-1910)

1908 Otto Kreutz was the 1st model (suitor) in the model
testing institute of the Motor Airship
Study Society (MVA) in Göttingen

Aboriginal spear thrower, Central Australia,
1930

Lucio Fontana
Spatial Concept 'Waiting'
1960

Robert Morris
Arizona 1963

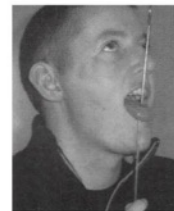
Kan Unsworth, 'Five secular settings for sculpture on ritual
ring', Institute of Contemporary Art, Sydney, 1975.

The seran 1976

T-100 figure with the liquid metal spear
from Terminator 1984

Spear Through Tongue 2000

Thomas Heatherwick's 'Is of the Isang' 2002

morally 2018

Liquid Bones Nicolás Lemus 2020

Romain Sarrot, Tonguefish, 2020

Dimitris Tampakis, untitled 2021

Μελετώντας τα ερωτήματα και την ανάλυση του Boehm για το έργο του Rothko άρχισα να βλέπω το έργο αυτο με μια διαφορετική προσέγγιση. Μπροστά στην εικόνα αυτού του αιωρούμενου μεταλλικού υπο κλήση σχήματος αναδύεται ένα χέρι που πετάει αυτο το εργαλείο. Μια διαγραφή της κίνησης. Ένα χέρι που δεν είναι νεκρό αλλά ούτε ζωντανό, μια ζώσα εικόνα. Η εικονική διαφορά οδηγεί την εικόνα μέσω μιας “ενεργειακής εξίσωσης”, στο να δείξει κάποιο πράγμα, που δεν είναι αυτο που δηλώνει το σχήμα ή το υλικο του γλυπτού. Απο κάθε σημείο το γλυπτό ενα στατικό πράγμα αποκτά κίνηση / χειρονομία. Οι χειρονομίες, οι οποίες ασυνείδητα, συνοδεύουν τον λόγο μας, δεν είναι καθόλου απλά κίνητρα ατυχήματα ή ακόμα εξωγενείς διάκοσμοι, παίζουν ένα ουσιαστικό ρόλο μέσα στο εκφραστικό συμβάν, σύμφωνα με τον Γερμανό στοχαστή. Όπως υπογραμμίζει ο Boehm, οι χειρονομίες απομακρύνονται από το σώμα και επανέρχονται προς αυτό. Ενα αδιάλειπτο πήγαινε-έλα που εγκαθιδρύει μέσω του ρυθμού του εναν οπτικό χώρο. Το σχήμα αποτελεί την χειρονομία της ρήξης και ταυτόχρονα ένα εγγράψιμο time lapse της πορείας του. Στο συγκεκριμένο γλυπτό εμφανίζεται μια παγωμένη στιγμή της χειρονομίας, δεν διακρίνεται η πρόθεση εκτος αν ένας θεατής καθίσει μπροστά του. Μπροστά στην μύτη του γλυπτού όλη η τάση του έρχεται κατα πανω σου, όπως το βλέπεις έτσι και αυτο σε παρακολουθεί, ξεκινάει από εσένα και κατευθύνεται στον απέναντι τοίχο, σε δείχνει ή σου δείχνει μια κατεύθυνση, σε απειλεί ή σε προκαλεί να το μεταστρέψεις και να το χρησιμοποιήσεις.

Θυμάμαι πολύ καλά την ημέρα που συνέβη. Μέναμε στη χώρα και είχα πάει για μια βόλτα. Ξαφνικά, καθώς περνούσα το σχολείο, άκουσα ένα γερμανικό τραγούδι: τα παιδιά έκαναν ένα μάθημα τραγουδιού. Σταμάτησα να ακούω, και εκείνη τη στιγμή ένα παράξενο συναίσθημα ήρθε πάνω μου, ένα συναίσθημα δύσκολο να αναλυθεί, αλλά πολύ παρόμοιο με κάτι που κατάλαβα πολύ καλά αργότερα: μια ενοχλητική αίσθηση της μη-πραγματικότητας. Μου φάνηκε ότι δεν αναγνώρισα πλέον το σχολείο, είχε γίνει τόσο μεγάλο όσο στρατώνες στρατού, τα παιδιά ήταν φυλακισμένα, υποχρεωμένα να τραγουδούν. Ήταν σαν το σχολείο και το παιδικό τραγούδι να ξεχωρίζουν από τον υπόλοιπο κόσμο. Την ίδια στιγμή το μάτι μου αντιμετώπισε ένα τοπίο των οποίων τα όρια δεν μπορούσα να δω. Η κίτρινη έκταση, εκθαμβωτική στον ήλιο, που συνδέεται με το τραγούδι των παιδιών που φυλακίστηκαν στο ομαλό πέτρινο σχολείο-στρατώνες, με γέμισε με ένα τέτοιο άγχος που έσπασε σε λυγμούς. Έτρεξα σπίτι στον κήπο και άρχισα να παίζω "να κάνω τα πράγματα να φαίνονται όπως ήταν συνήθως", δηλαδή να επιστρέψω στην πραγματικότητα. Ήταν η πρώτη εμφάνιση εκείνων των στοιχείων που ήταν πάντα παρόντα σε μεταγενέστερες αισθήσεις και πραγματικότητας: η αδιαμφισβήτητη απεραντοσύνη, το λαμπρό φως, η γυαλάδα και η ομαλότητα των υλικών πραγμάτων.¹

Καθώς οι χρονικές συνέχειες καταρρέουν, η εμπειρία του παρόντος γίνεται ισχυρά, συντριπτικά ζωντανή και "υλική": ο κόσμος έρχεται ενώπιον της σχιζοφρένειας με αυξημένη ένταση, που φέρει ένα μυστηριώδες και καταπιεστικό φορτίο επιρροής, λαμπερό με παραισθησιογόνο ενέργεια. Αλλά τι θα μπορούσε για μας να φαίνεται μια επιθυμητή εμπειρία-μια αύξηση στις αντιλήψεις μας, μια λιμπιτική ή παραισθησιογόνος εντατικοποίηση του κανονικού βαρετού και οικείου μας περιβάλλοντος -είναι εδώ αισθητή ως απώλεια, ως "εξωπραγματικότητα".²

1.Renee Sechehaye, Autobiography of a Schizophrenic Girl 1951

2Fredrick Jameson, Postmodernism, or, The Cultural Logic of Late Capitalism 1992

Lenny:

Now listen. I want you to know what we're talking about here, OK? This is not like TV, only better. This is life. It's a piece of somebody's life. It's pure, uncut, straight from the cerebral cortex. I mean, you're there. You're doing it. You're seeing it. You're hearing it. You're feeling it.

Keith:

What kind of things, exactly?

Lenny:

Exactly anything. Whatever you want. Whoever you want to be, OK? You want to go skiing without leaving your den — you can. But I'm assuming that a guy like you — if you want to go skiing you'd fly to Aspen. That's not what you're interested in here. It's about the stuff you can't have, right? The forbidden fruit, like running into a liquor store with a .357 magnum in your hand, feeling the adrenaline pumping through your veins. Or ... you see the guy over there with the drop-dead Filipino girlfriend? Wouldn't you like to be that guy for twenty minutes — the right twenty minutes? Yeah. I can make it happen, and you won't even tarnish your wedding ring.

Keith:

That sounds good.

Lenny:

I can get you what you want. I can. I can get you anything. You just have to talk to me. You have to trust me, OK? Trust me. I'm your priest. I'm your shrink. I am your main connection to the switchboard of souls. I'm the magic man, the Santa Claus of the subconscious. You say it — you think it — you can have it. Do you want a girl? Do you want two girls? I mean, I don't know what your thing is, what you're curious about. Do you want a guy? Maybe you want to be a girl. Hey, think of that: be a girl. See what that feels like. I mean, maybe you want a nun to tie you up. It's all doable.³

3. Strange Days, 1995, James Cameron / Jay Cocks

VIRTUAL KILLING EXPERIENCE EFFECT

DESIRE OF POLISHED OBJECTS OF POLISHED SITUATION

Μια μελέτη που δημοσιεύθηκε στο Journal of Media Psychology διαπίστωσε ότι οι άνθρωποι παρακολουθούν ταινίες τρόμου για τρεις κύριους λόγους: την ένταση, την συσχέτιση και το μη ρεαλιστικό. Αυτή η μεγάλη κατηγορία ανθρώπων τείνουν να απολαμβάνουν να αισθάνονται πραγματικά έντονα συναισθήματα όπως ο φόβος.

Όταν είμαστε φοβισμένοι, η άμεση απάντηση του εγκεφάλου μας είναι να πάμε σε κατάσταση "fight or flight" (δίπολο πάλης ή φυγής). Όταν συμβεί αυτό, ολόκληρο το σώμα μπορεί να αντιδράσει. Η καρδιά μας αυξάνει παλμούς και οι μύες μας είναι τεταμένοι. Μπορεί ακόμη και να ουρλιάξουμε. "Όταν παρακολουθούμε μια ταινία τρόμου, ο εγκεφάλος διεγείρετε και αποκρίνεται με τις σωματικές και συναισθηματικές αισθήσεις που ονομάζουμε φόβο", λέει ο Brownlowe. "Πιστέψτε το ή όχι, για μερικούς ανθρώπους, αυτό είναι πολύ διασκεδαστικό."

"Μερικοί άνθρωποι απολαμβάνουν το gore, μερικοί άνθρωποι απολαμβάνουν να νιώθουν τρομαγμένοι, και μερικοί άνθρωποι αγαπούν την καθαρή διαφυγή που προσφέρει μια ταινία τρόμου."¹

"Η εμπειρία του εγκεφάλου που ηρεμεί μετά από την παρακολούθηση μιας τρομακτικής ταινίας είναι στην πραγματικότητα νευρο-χημικά πολύ ευχάριστη"

"Αυτό συμβαίνει επειδή η απελευθέρωση ντοπαμίνης που σχετίζεται με την ανταπόκριση του εγκεφάλου "rest-and-digest" προκαλεί αυξημένη αίσθηση ευεξίας."

Είναι σημαντικό να βιώνουμε μια εμπειρία που φαίνεται τρομακτική ή "επικίνδυνη" και στη συνέχεια να βγούμε αλώβητοι. Όπως λέει ο Brownlowe, "αμφισβητούμε τις πεποιθήσεις μας για τον κίνδυνο. Με κάποιους τρόπους, μπορεί να "επαναρυθμιστεί ο θερμοστάτης" για τους ανθρώπους, έτσι ώστε τα πράγματα που φαινόταν εκφοβιστικά μπορεί να είναι πιο εύκολο να αντιμετωπιστούν στο μέλλον." Για παράδειγμα, μερικοί άνθρωποι μπορεί να διαπιστώσουν ότι μετά την παρακολούθηση μιας ώρας ταινίας τρόμου, μπορούν να αντιμετωπίσουν με περισσότερη ψύχραιμα την στιγμή που θα ζητήσουν από το αφεντικό τους αύξηση, ένα έλλειμμα στον προϋπολογισμό, ή να προετοιμαστούν για να δώσουν μια δημόσια ομιλία.¹

"οι ταινίες τρόμου έχουν πρόσβαση σε ένα βαθύτερο μέρος της συλλογικής μας συνείδησης ως άνθρωποι".

"Μας τραβάει πιο κοντά όταν έχουμε μια κοινή εμπειρία να φοβόμαστε το σκοτάδι ή τους δαίμονες ή τους δολοφόνους με το τσεκούρι."

WINGED WOLF-HEAD HELMET of Emperor Charles V, c. 1540, Patrimonio Nacional, Real Armería, Madrid;

(Terminator, Dune, American Psycho, Dead Ringers, Hannibal, Basic Instinct, Blade Runner) με κάποια κοινά: είναι όλοι ιλιούσιο, σε θέσεις ισχύς, με extravagant γούστο, ψυχοπαθείς και με γραλιωτερά κομμά αντικείμενα ως όπλα.

Basic Instinct (1992)

Hannibal (2001)

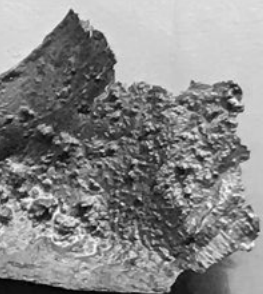
American Psycho (2000)

η πειθαρχία της όρασης δεν αποτελεί μέρος των πολιτισμικών δράσεων της σύγχρονης εποχής. Τα ψηφιακά μέσα δεν είναι μέσα πειθαρχίας. Σήμερα δεν ζούμε στην κοινωνία της πειθαρχίας, αλλά στην κοινωνία της κατανάλωσης, η οποία κάνει τα πάντα καταναλώσιμα. Ακόμη και με τις εικόνες βίας έχουμε μια πορνογραφική σχέση. Σε ταινίες και ηλεκτρονικά παιχνίδια ενδίδουμε κανονικά στο πορνο της βίας. Ακόμα και ο ίδιος ο φόνος μετατρέπεται σε μια ανώδυνη υπόθεση. Οι πορνογραφικές εικόνες βίας επιδρούν ως αναλγητικό. Μας κάνουν αναισθητους απέναντι στον πόνο των άλλων. Επίσης, ο κατακλυσμός από εικόνες πόνου και βίας στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στο διαδίκτυο, μας εξωθεί στην παθητικότητα και την αδιαφορία του σιωπηλού θεατή. Λόγω του πλήθους τους δεν μπορούμε να τις επεξεργαστούμε νοητικά. Επιβάλλονται εκβιαστικά στην αντίληψη, η στάση του ανθρώπου απέναντι στα βάσανα των άλλων είναι ηδονοβλεπτική δεν αρκεί για να εξηγήσει τη ραγδαία πτώση της ικανότητας ενσυναίσθησης. 2

Η εγκληματική είδηση αποτελεί βασικό στοιχείο της δημοσιογραφίας εδώ και δεκαετίες. Για πολλά χρόνια οι εφημερίδες έδωσαν έμφαση σε συγκλονιστικές και ακόμη και ερωτικές πτυχές ανθρωποκτονιών και βάνανυσων επιθέσεων, εγκλημάτων φύλου και απαγωγών. Αυτή η έμφαση εξορθολογίστηκε με την εμφάνιση ταινιών "newsreels" καθώς και τηλεοπτικών ειδήσεων και την ικανότητα να "βλέπουμε" σκηνές εγκλήματος, θύματα και κατηγορούμενους. Σήμερα, ένας διάχυτος λαϊκός πολιτισμός με τη μεσολάβηση μαζικών κατακλύζει ουσιαστικά την καθημερινή ζωή. Σε μια άλλη εποχή, υπήρχαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και υπήρχε η πραγματικότητα. στην εποχή μας, υπάρχει λαϊκός πολιτισμός - παντού - και ακόμη και η «πραγματικότητα» μας παρουσιάζεται ως ψυχαγωγικός προγραμματισμός. Στις ΗΠΑ, για παράδειγμα, δεκάδες τηλεοπτικά προγράμματα «πραγματικότητας» αφορούν το έγκλημα και την «καταπολέμηση του εγκλήματος», καθώς παρουσιάζονται καρικατούρες εγκληματιών και αστυνομικών αξιωματούχων με σεξουαλικά υποβλητικές εικόνες ανθρώπων που περιφέρονται σε «απομακρυσμένα νησιά» σε αναζήτηση αγάπης, θησαυρού και ασφάλειας. 2

VIRTUAL KILLING EXPERIENCE EFFECT
DESIRE OF POLISHED OBJECTS OF POLISHED SITUATION

“Μια γοητεία μεταξύ της απόλυτης ευχαρίστησης και του μεγαλύτερου πόνου, του όντος και του μη όντος, του ζωντανού και του νεκρού”.¹

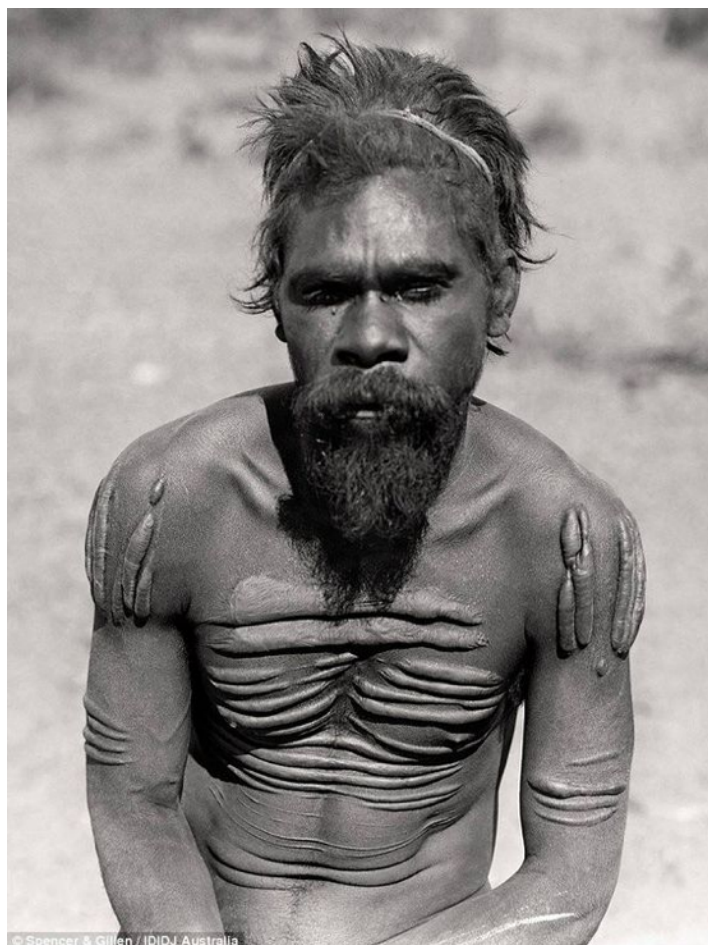
Ο Bataille εξετάζει την παρουσία μας τέτοιας ταυτότητας σε μια σειρά μητρώων, από τον μυστικισμό μέχρι τον ερωτισμό, και συναντά μια συγκυρία κατά την οποία οι αντιλήψεις του εαυτού παύουν να λειτουργούν, με αποτέλεσμα μιας εμπειρίας που τους μεταφέρει στα ανώτερα όριά τους.

Η σεξουαλικότητα και ο θάνατος είναι μεταξύ πολλών θεμάτων που ο Bataille διερευνά για να καλύψει αυτές τις στιγμές στις οποίες η υποκειμενικότητα γίνεται αβάσιμη. Σχεδιάζοντας μια σύνδεση μεταξύ του ερωτισμού, αναφερόμενος στη σεξουαλικότητα πέρα από την αναπαραγωγική του λειτουργία, και του θανάτου, που περιλαμβάνει τη σχετική φρόνη της θυσίας και του τρόμου, Ο Bataille σημειώνει ότι μέσα σε αυτές τις στιγμές το όριο του υποκειμένου είναι το σημείο στο οποίο καταστρέφεται η ταυτότητα

---απώλεια συνείδησης.²

Η τεχνητή πρόκληση πόνου είναι μια λύση για να νιώσουμε τον εαυτό μας, την ύπαρξη μας. Τα ακραία αθλήματα και οι παρακινδυνεύμενες συμπεριφορές είναι απόπειρες επιβεβαίωσης της ύπαρξης μας. Η κοινωνία της παρηγόριας παράγει εξτρεμιστές.

“όλο και πιο ισχυρά διεγερτικά απαιτούνται για να δώσουν στον άνθρωπο της αναισθητοποιημένης κοινωνίας την αίσθηση της ζωντάνιας. Ναρκωτικά, βια και τρομοκρατία είναι τα μόνα διεγερτικά που μπορούν να εξασφαλίσουν μια παρξιακή εμπειρία” Illich, Die Nemesis der Medizin 3

© Spencer & Gillen / IDIQ Australia

A Jingili man with body scarification, Central Australia, in 1901

15 May 1991– Richey Edwards of Manic Street Preachers

1. Bataille, G. Madame Edwarda. In: Botting, F. and Wilson, S. Editors. The Bataille Reader. Oxford: Blackwell, 1998. P225
2. Botting, F. and Wilson, S. Introduction: From Experience to Economy. In: The Bataille Reader. Oxford: Blackwell, 1998. P1 - 34
3. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΣ/ Ο ΠΟΝΟΣ ΣΗΜΕΡΑ σ.43 HAN BYUNG-CHUL 2021 σ.61

Στις εικόνες δεξιά εμφανίζονται σκισμένα ρούχα. Στην μια περίπτωση ένα παντελόνι και ένα γάντι ενός μοτοσικλετιστή που σώθηκε από ένα ατύχημα και στην άλλη μια μπλούζα του οίκου Balmain αξίας 600€ που επιτηδευμένα καταστράφηκε.

600 DENIER POLYESTER DESTROYED IN MOTORCYCLE CRASH

"I think there's a vague feeling about integrity." "no one wants to look like they're trying too hard." "street credibility, or the gangster culture associated with that" "there's still an element of rebellion, even if you are buying something that is pre-distressed pre-ripped or made dirty."

"I think now people are looking at really distressed clothes that are filthy with oil or mud stains, or shoes that look like they've been through a cattle drive, I think it's to really make that statement."

It is, he says, "**very hard to shock anybody...** we've done fashion shoots on car crashes ... what else do you do?" Well, he proffers: "Perhaps the idea of wallowing in filth, and actually getting your hands dirty, is the biggest shock for fashionistas you can imagine."

Tony Glenville, creative director at London College of Fashion, The Guardian 2017

Balmain distressed T-shirt Ss18

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- American Psycho, Bret Easton Ellis, 1991, Vintage; 1st edition
- The Bataille Reader, Botting, F. and Wilson, S, 1998, Oxford: Blackwell
- Discussion Materials, Bill Keenan 2016, Permuted Press
- Liquid Times, BAUMAN, 2007, Polity; 1st edition
- Postmodernism or the cultural logic of late capitalism, Fredric Jameson 1989, Duke University Press
- Renee Sechehaye, Autobiography of a Schizophrenic Girl 1951, Meridian; Reprint edition
- Strangers, Gods and Monsters, Richard Kearney, 2003, Routledge,
- The Psychopath Test: A Journey Through the Madness Industry Jon Ronson 2011, Riverhead Books
- The Tears of Eros, Georges Bataille, 1989 City Lights Publishers
- Η κοινωνία της παρηγοριάς, HAN BYUNG-CHUL ΟΠΕΡΑ 2021,Μετάφραση: ΤΣΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
- Η κρυφή γοητεία της Μπουρζουαζίας, Βασίλης Ραφαηλίδης, 2000, Εκδόσεις 21ος
- Τα άσματα του Μαλντορόρ, LAUTREAMONT (ISIDORE DUCASSE), 1869 , ΕΚΑΘΗ

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ:

- A History of Violence,	David Cronenberg, 2005
- American Psycho,	Mary Harron, 2000
- Basic Instinct,	Paul Verhoeven, 1992
- Equilibrium,	Kurt Wimmer, 2002
- Hellraiser,	Clive Barker, 1987
- Man on Wire',	James Marsh, 2008
- Strange Days,	James Cameron / Jay Cocks, 1995
- Terminator 2: Judgment Day,	James Cameron, 1991
- The Devil's Advocate,	Taylor Hackford, 1997
- The Silence of the Lambs,	Jonathan Demme, 1991
- Videodrome,	David Cronenberg, 1983
- THX 1138,	George Lucas 1971

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ:

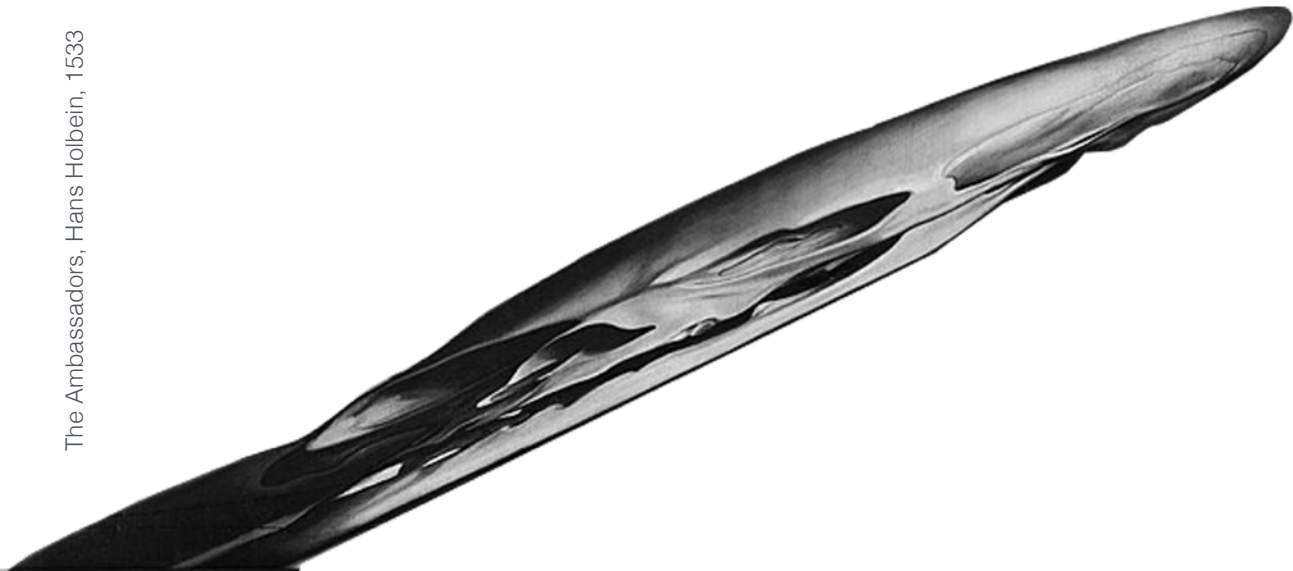
- (Why) Do You Like Scary Movies? A Review of the Empirical Research on Psychological Responses to Horror Films G. Neil Martin*
- Hedgehogreview, fear-itself, Fall 2003 / Volume 5 / No. 3
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Amygdala>
- Long Island University Digital Commons @ LIU, Dr. Katherine Brownlowe
- businessinsider.com Rich people and psychopaths tend to have 7 distinct traits in common, Morgan Quinn , Mar 17, 2015,
- www.forbes.comThe Psychopathic CEO, Jack McCullough, Dec 9, 2019,
- www.forbes.comWhy (Some) Psychopaths Make Great CEOs, Jeff Bercovici, Jun 14, 2011,
- www.forbes.com, Bridget Arsenault, How A Globe-Trotting Overachiever Turned His Bizarre Experience At An Investment Bank Into A Riveting Memoir

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ:

PRIGIP.MET
SOKRA.FAT
KONST.SXI
NIKI.HAN
ATHI.PAV
KLEO.TSA
LAZ.TZOV
KOS.PETS
GIO. - PAN.TAMP
NIKOLA.ECON

-PETIT
-BALLARD
-CRONENBERG
-HAN BYUNG
THAT EXISTS

The Ambassadors, Hans Holbein, 1533

FATAL CHARM

PRE ORDERS ONLINE

IN STORE,: SUPER CANNES, CÔTE D'AZUR, FRANCES